

UDKAST

Vejledning om bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	4
1.1. Historisk baggrund og 2024-lovændringen	4
1.2. Relevante love og bekendtgørelser m.v.	5
1.3. Begreber	5
1.4. Vejledningens opbygning.....	6
2. Almene vandforsyningers regulativer	8
2.1. Indholdet af et regulativ	9
2.1.1. Vilkår, der skal fremgå af et regulativ	9
2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsen	11
2.2.1. Indsendelse til kommunalbestyrelsens tilsyn (anmeldelse)	12
2.2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsens godkendelse	12
2.3. Kommunalbestyrelsernes opgaver vedrørende regulativer	13
2.3.1. Kommunalbestyrelsens tilsyn med et anmeldt regulativ	13
2.3.2. Kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer.....	14
3. Almene vandforsyningers anlægs- og driftsbidrag	15
3.1. Fastsættelse af bidrag	16
3.1.1. Anlægsbidrag.....	16
3.1.2. Passagebidrag	18
3.1.3. Driftsbidrag	19
3.1.4. Differentiering af anlægs- og driftsbidrag	19
3.1.5. Hvile i sig selv-princippet.....	20
3.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsen	25
3.2.1. Indsendelse til kommunalbestyrelsens tilsyn (anmeldelse)	25
3.2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsens godkendelse	27
3.3. Kommunalbestyrelsernes opgaver vedrørende anlægs- og driftsbidrag	28
3.3.1. Kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag	28
3.3.2. Kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag	29
3.3.3. Kommunalbestyrelsens opgave vedrørende hvile i sig selv-princippet	30
3.4. Midlertidig opkrævning af anlægs- eller driftsbidrag, hvis der afventes godkendelse	32
4. Takstbladets indhold	33
4.1. Gebyrer og morarenter	33
4.2. Afgifter og moms.....	35
4.2.1. Moms.....	35
5. Kommunalbestyrelsens oplysningspåbud.....	36
6. Kommunalbestyrelsens meddelelser til Vandsektortilsynet	37
7. Kommunalbestyrelsens tilsyn	38
8. Vandbranchens vejledninger om regulativer	39

9. Klageregler.....	40
10. Straffebestemmelser	41
11. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser	43

1. Indledning

Kommunalbestyrelserne varetager myndighedsopgaver vedrørende almene vandforsyningsregulativer og fastsættelse af takster for forbrugernes betaling til almene vandforsyninger. Regler om disse kommunale opgaver blev for kommunalt ejet almene vandforsyninger i 2010 indført i lov om vandforsyning¹ (herefter vandforsyningsloven). For private almene vandforsyninger har der været regler om de kommunale myndighedsopgaver på området siden 1978.

Ved en lovændring i juni 2024 blev der gennemført en styrkelse af regelgrundlaget for kommunalbestyrelsernes myndighedsopgaver vedrørende regulativer og fastsættelse af takst- og bidragsstørrelser².

På vandforsyningsområdet er lovændringen i 2024 om styrket kommunal takstkontrol udmøntet i bekendtgørelse nr. 1537 af 6. december 2024 om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v.³

Denne vejledning vedrører almene vandforsynings fastsættelse af takster for betaling til forsyningen. Hermed erstatter denne vejledning den tidligere vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning. Denne vejledning vedrører desuden bekendtgørelse nr. 1537 af 6. december 2024 om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v. (herefter bekendtgørelse om kontrol af vandforsyningsbetaling).

Denne vejledning vedrører således almene vandforsynings fastsættelse af regulativer og fastsættelse af takst- og bidragsstørrelser. Vejledningen vedrører endvidere kommunalbestyrelsernes myndighedsopgaver vedrørende almene vandforsyningsregulativer og fastsættelse af takst- og bidragsstørrelser. Vejledningen vedrører desuden bl.a. vandforsyningslovens hvile i sig selv-princip, der fastlægger, at den enkelte almene vandforsynings indtægter ikke må overstige forsyningens udgifter vedrørende de almindelige forsyningsaktiviteter.

Det statslige Vandsektortilsyn varetager også myndighedsopgaver vedrørende almene vandforsyninger omfattet af vandsektorloven. Denne vejledning omhandler vandsektorlovgivningen i det omfang, der henvises hertil i bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v.

1.1. Historisk baggrund og 2024-lovændringen

Vandsektorloven fra 2010 indebar, at kommunalt ejet almene vandforsyninger blev organiseret i selskaber, der er selskabsmæssigt adskilte fra kommunerne. I den forbindelse blev det i 2010 fastlagt i vandforsyningsloven, at kommunalbestyrelser skal godkende kommunalt ejet almene vandforsyningsregulativer og årlige drifts- og anlægsbidrag. I vandforsyningsloven fra 2010 blev der imidlertid kun fastsat få regler om disse kommunale godkendelsesopgaver.

Ud fra denne baggrund var det formålet med lov nr. 668 fra 2024 om styrket kommunal takstkontrol, at tydeliggøre regelgrundlaget for de siden 2010 eksisterende kommunale godkendelsesopgaver for alle almene vandforsyninger. Dette med henblik på at fremme effektive og ensrettede sagsgange mellem almene vandforsyninger og kommunalbestyrelser vedrørende den kommunale legalitetskontrol i forhold til regulativer samt fastsættelse af bidragsstørrelser, herunder i forhold til vandforsyningslovens hvile i sig selv-princip.

¹ Lov om vandforsyning kan ses her: [lov om vandforsyning](#)

² Lov om ændring af vandforsyningsloven ses her: [lov nr. 668 fra 2024 om styrket kommunal takstkontrol m.v.](#)

³ Bekendtgørelse nr. 1537 af 6. december 2024 om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og drifts- og anlægsbidrag m.v. kan ses her: [Bekendtgørelse om styrket kommunal takstkontrol](#)

Det var endvidere formålet at øge forbrugerbeskyttelsen ved at forbedre forbrugeres mulighed for gennemsigtighed i forhold til almene vandforsynings leveringsbetingelser samt opkrævninger af bidrag, renter og gebyrer.

Desuden var det et formål at styrke regelgrundlaget ved at forenkle kommunalbestyrelsernes opgaver på visse punkter, herunder i forhold til overholdelse af vandsektorloves økonomiske rammer og ved indførelse af mulighed for anmeldelse af ændringer af regulativer og bidragsstørrelser. Endvidere er regelgrundlaget styrket ved oplysningskrav og håndhævelsesbestemmelser. Dette bidrager til øge harmoniseringen mellem reguleringen på drikkevandsområdet og vandforsyningsområdet, hvilket også var et formål med lov nr. 668 fra 2024 om styrket kommunaltakstkontrol m.v.

I lov nr. 668 fra 2024 og bekendtgørelse nr. 1538 fra 2024 anvendes betegnelsen forbrugere, og derfor anvendes samme betegnelse i denne vejledning. Med forbrugere menes i denne vejledning de grundejere, der er tilsluttet almene vandforsyninger, der er omfattet af § 3, stk. 3, i vandforsyningsloven.

1.2. Relevante love og bekendtgørelser m.v.

Denne vejledning uddyber reglerne om kontrol med regulativer, takster og bidrag for drikkevand:

- Lovbekendtgørelse nr. 1149 af 28. oktober 2024 om vandforsyning ("vandforsyningsloven")
- Bekendtgørelse nr. 1537 af 6. december 2024 om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsynings regulativer og anlægs- og driftsbidrag (herefter drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsen eller "bekendtgørelsen")
- Lov nr. 668 af 11. juni 2024 om ændring af vandsektorloven, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for almen vandforsyninger m.v. og lov om kommuners afståelse af vandselskaber (Styrkelse af økonomisk tilsyn og takstkontrol m.v. i vandsektoren, herefter "2024-lovændringen")

Vejledning henviser derudover til følgende regler:

- Lovbekendtgørelse nr. 265 af 6. marts 2025 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (herefter "vandsektorloven")
- Bekendtgørelse nr. 538 af 28. maj 2024 om vandforsyninger offentliggørelse af oplysninger til forbrugere (herefter "forbrugeroplysningsbekendtgørelsen")

1.3. Begreber

I vejledningen anvendes følgende relevante begreber:

Almen vandforsyning: Ved en almen vandforsyning forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. Det er den person eller juridiske enhed, som vandforbruget afregnes med. **Vandforsyningen** og **forsyningen** anvendes synonymt med almen vandforsyning.

Distributionsnet: Vandforsynings ledningsnet fra udpumpningen fra vandforsyningsanlægget frem til skel. Distributionsnettet kan bestå af hovedledninger, forsyningsledninger og stikledninger.

Forsyningsledning: Den del af distributionsnettet, som transporterer vand fra hovedledningen til de enkelte ejendommers stikledninger. Forsyningsledninger er deledninger, der er beregnet til tilslutning af stikledninger til de enkelte ejendomme – i modsætning til hovedledninger, hvortil stikledninger ikke direkte kan tilsluttes.

Forsyningsområde: Det forsyningsområde, som er fastlagt af kommunalbestyrelsen i vandforsyningsplanen. Det **naturlige forsyningsområde** er det område, som vandforsyningsanlægget naturligt kan forsyne, herunder områder, som først i fremtiden kan forsynes fra vandforsyningsanlægget.

Hovedanlæg: Vandforsyningsens vandværksanlæg til indvinding og behandling af drikkevand, vandforsyningsens råvandsledninger, vandbehandlingsanlæg, pumpeanlæg, herunder trykforøgeranlæg til særlige trykzoner i ledningsnettet, beholderanlæg samt hovedledninger til transport af færdigbehandlet vand til forsyningsnettet.

Hovedledning: Den del af distributionsnettet, som transporterer færdigbehandlet vand fra vandbehandlingsanlæg, eventuelt via trykforøgeranlæg og beholderanlæg mv., til forsyningsledningerne.

Jordledning: Den ledning, der forbinder stikledningen med installationerne i ejendommens bygninger. Jordledningen ligger i jorden på ejendommens grundstykke fra skel eller fra stophanen, hvis denne er placeret inden for skel i målerbrønden. Jordledningen er en del af ejendommens vandinstallationer.

Råvand: Ubehandlet vand, dvs. grundvand eller overfladevand.

Stikledning: Stikledningen inkl. en eventuel stophane transporterer vand fra forsyningsledningen til ejendommens skel eller målerbrønd.

Vand til husholdningsbrug: Vand til husholdningsbrug (drikkevand) omfatter alt vand i almindelig brug i husholdningen, dvs. til konsum og madlavning, personlig hygiejne, toiletskyl, tøjvask m.m.

Vandbehandlingsanlæg: Anlæg, hvori råvandet underkastes behandling med henblik på dets anvendelse til drikkevand.

Vandforsyningsanlæg: Dette består af vandindvindingsanlægget samt hoved-, forsynings- og stikledninger og eventuelle pumper på ledningerne (distributionsnettet). Et vandforsyningsanlæg kan bestå af flere vandindvindingsanlæg, der leverer vand til samme distributionsnet.

Vandindvindingsanlæg: Omfatter borer, brønde og andre anlæg til indtagning af vandet og endvidere vandbehandlingsanlæg og anlæg til udpumpning fra behandlingsanlæg, herunder eventuelle rentvandsbeholdere.

Vandinstallation: Omfatter installationer i bygninger og jord inden for grundgrænsen, som ikke tilhører den almene vandforsyning. Ledningsinstallationer i jord fra stikledningens forlængelse benævnes jordledninger, og er en del af vandinstallationen. Hertil hører også en eventuel afspærringsventil/stophane placeret på jordledningen. Vandinstallation er betegnet som vandindlæg i vandforsyningslovens § 50.

1.4. Vejledningens opbygning

Denne vejledning gennemgår bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v. samt reglerne i 2024-lovændringen, som der henvises til i bekendtgørelsen. Vejledningen er opbygget på følgende måde, således at vejledningen følger bekendtgørelsens struktur:

Afsnit 1 introducerer vejledningen med en kort gennemgang af baggrunden for bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v., samt formålet med vejledningen.

Afsnit 2 beskriver almene vandforsyningsregulativer, herunder hvad denne skal indeholde, regler for indsendelse til godkendelse og anmeldelse til kommunalbestyrelsen, samt kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med betalingsvedtægten.

Afsnit 3 gennemgår almene vandforsyningers anlægs- og driftsbidrag, herunder fastsættelse af bidragene, regler for indsendelse til godkendelse og anmeldelse af bidragene til kommunalbestyrelsen samt kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med anlægs- og driftsbidrag. Afsnit 3 behandler derudover hvile i sig selv-princippet, herunder hvordan princippet overholdes i forbindelse med anlægs- og driftsbidrag.

Afsnit 4 gennemgår takstbladets indhold, herunder reglerne, der gælder for almene vandforsyningers renter og gebyrer.

Afsnit 5-7 omhandler kommunalbestyrelsernes opgaver for så vidt angår hhv. oplysningspåbud, meddelelse til Vandsektortilsynet og tilsyn med almene vandforsyningers overholdelse af bekendtgørelsens regler.

Afsnit 8 omtaler branchens pligt til at indsende egne standardiserede vejledninger om regulativer til Beredskabsstyrelsen, Energistyrelsen og Miljø- og Ligestillingsministeriet.

Afsnit 9 gennemgår almen vandforsyningers adgang til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.

Afsnit 10 omhandler drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsens straffebestemmelser, herunder hvornår der kan ifaldes et strafansvar efter hhv. vandforsyningsloven og bekendtgørelsen.

Afsnit 11 gennemgår bekendtgørelsens ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

2. Almene vandforsyningers regulativer

En almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ. Det følger af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1.

Et regulativ indeholder de regler, rettigheder og pligter, der gælder for forholdet mellem vandforsyningen og dets forbrugere. Regulativet gælder også vandforsyningens ret til at opkræve betaling såvel som forbrugernes pligt til at betale drifts- og anlægsbidrag efter de godkendte takster, samt betaling i en række særlige tilfælde.

Formålet med et regulativ er at sikre gennemsigtighed for forbrugere i forhold til vandforsyningens forsyningspligt og betalingsopkrævninger i henhold til vandforsyningsloven.

En almen vandforsynings regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Ændringer af et regulativ skal enten godkendes af eller anmeldes til kommunalbestyrelsen. Det følger af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2. om hhv. anmeldelse og godkendelse af regulativer.

En almen vandforsyning kan dog altid indsende deres regulativ til godkendelse, selvom vandforsyningen har mulighed for at anmelde regulativet.

Reglerne for indholdet af et regulativ fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningers regulativer og anlægs- og driftsbidrag. Regulativet skal indeholde vilkår om bl.a. betingelser for opgørelse af bidrag samt eventuelle renter og gebyrer. Kravene til regulativets indhold uddybes i afsnit 2.1.

Det er alene de vandforsyninger, der forsyner drikkevand direkte til forbrugere, som skal udarbejde et regulativ. Det vil sige, at en vandforsyning ikke er omfattet af reglerne om udarbejdelse og indsendelse af regulativer, hvis vandforsyningen alene indvinder og producerer drikkevand efter aftale med en anden vandforsyning, der distribuerer og forsyner drikkevand. Dette følger af bekendtgørelsens § 2.

Godkendte regulativer samt ændringer, der enten er godkendt af eller anmeldt til kommunalbestyrelsen skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside. Dette fremgår det af forbrugeroplysningsbekendtgørelsens § 4.

2.1. Indholdet af et regulativ

Den almene vandforsynings regulativ skal som minimum indeholde nærmere betingelser i forhold til den almene vandforsynings forsyningspligt og forbrugernes ret til forsyning med drikkevand. Dette følger af bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag § 4, stk. 1. De nærmere vilkår er uddybet i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 1-7.

§ 4, stk. 1

En almen vandforsynings regulativ, jf. vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, skal som minimum indeholde nærmere betingelser i forhold til den almene vandforsynings forsyningspligt og forbrugernes ret til forsyning, herunder vilkår om:

- 1) Forbrugernes ret til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal opgøres med vandmålere eller ved skøn samt om den almene vandforsynings ret til at lukke for vandet.*
- 2) Forbrugernes forpligtigelse med hensyn til vandindlæg.*
- 3) Betingelser om opgørelse af bidrag, som den almene vandforsyning skal opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven, jf. § 3, nr. 3.*
- 4) Eventuelle betingelser om opgørelse af bidrag, som den almene vandforsyning kan opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven, jf. § 3, nr. 3.*
- 5) Eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af stk. 2.*
- 6) Eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i henhold til renteloven.*
- 7) Hvis der er fastsat vilkår omfattet af nr. 5 eller 6 om den almene vandforsynings opkrævning af renter, skal den almene vandforsyning fastsætte vilkår, der sikrer en tilsvarende forrentning af krav som forbrugere eventuelt måtte have over for den almene vandforsyning.*

Tekstboks 1: minimumsbetingelser

De vilkår, som vandforsyningen har fastsat i et regulativ, og som er omfattet af nr. 1-5, skal være godkendt af kommunalbestyrelsen, inden vandforsyningen kan anvende vilkårene overfor forbrugere. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 6. Det understreges, at reglerne om godkendelse ikke er ensbetydende med, at alle gældende regulativer skal sendes til fornyet godkendelse. Der henvises i denne sammenhæng til overgangsbestemmelserne, som er gennemgået i afsnit 11.

2.1.1. Vilkår, der skal fremgå af et regulativ

I det følgende uddybes betingelserne i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 1-7. Disse betingelser betegnes også om minimumsbetingelser.

2.1.1.1. Ad. § 4, stk. 1, nr. 1

Nr. 1 omhandler forbrugernes ret til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal opgøres ved vandmålere eller ved skøn samt om den almene vandforsynings ret til at lukke for vandet.

Den almene vandforsyning skal i regulativet angive, hvordan forbruget opgøres. Hvis forbruget f.eks. opgøres ud fra et skønnet forbrug efter vandforsyningslovens § 51, stk. 1, skal vilkårene for vandforsynings opgørelse af det skønnede forbrug fremgå af regulativet.

2.1.1.2. Ad. § 4, stk. 1, nr. 2

Nr. 2 omhandler forbrugernes forpligtigelse med hensyn til vandindlæg.

Dette indebærer, at ejeren af en ejendom har pligt til at sørge for, at vandindlægget holdet forsvarligt ved lige, og at mangler bliver afhjulpnet snarest, jf. vandforsyningslovens § 50. Hvis ejeren ikke efterkommer vandforsyningskravet om at afhjælpe konstaterede fejl eller mangler, der kan have betydning for vandkvalitet eller vandspild, kan vandforsyningen anmode kommunalbestyrelsen om at give påbud om lovliggørelse af ulovlige forhold, jf. vandforsyningslovens § 65, stk. 3.

2.1.1.3. Ad. § 4, stk. 1, nr. 3 og 4

Nr. 3 omhandler betingelser om opgørelse af bidrag, som den almene vandforsyning skal opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven, hvilket omfatter vandforsyningslovens § 52 a, § 52 b og § 53 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Nr. 4 omhandler eventuelle betingelser om opgørelse af bidrag, som den almene vandforsyning kan opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven, hvilket omfatter vandforsyningsloven § 52 a, § 52 b og § 53 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Som udgangspunkt skal en almen vandforsyning opkræve et anlægsbidrag og et driftsbidrag, hvilket følger af vandforsyningslovens § 53. nr. 3 betyder, at den almene vandforsynings regulativ skal indeholde betingelserne for opgørelsen af anlægsbidraget og driftsbidraget.

Hvis vandforsyningen vælger at opdele bidragene i delbidrag, f.eks. ved at opkræve anlægsbidraget som hovedanlægsbidrag, forsyningsledningsnetsbidrag og stikledningsbidrag, skal betingelser herfor fremgå. Dette gælder også, hvis driftsbidraget opdeles i et fast bidrag, variabelt bidrag og målerbidrag.

Såfremt den almene vandforsyning vælger geografisk differentiering af driftsbidraget, skal dette også fremgå af regulativet. Den geografiske differentiering skal være i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

2.1.1.4. Ad. § 4, stk. 1, nr. 5 og 6

Nr. 5 og 6 fastslår, at regulativet skal indeholde vilkår om eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i henhold til bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag § 4, stk. 2 eller rentelovens § 1.

Hvis den almene vandforsyning ønsker at opkræve renter og gebyrer i medfør af regulativet, skal forsyningens fastsatte vilkår herom fremgå af regulativet. Ligeledes skal det fremgå af regulativet, hvis forsyningen planlægger at opkræve renter og gebyrer med hjemmel i renteloven.

Formålet med ovenstående er at øge gennemsigtigheden i forhold til de vilkår, som forbrugere vil kunne mødes med i forhold til opkrævning af renter og gebyrer. Det bemærkes, at renter og gebyrer, der opkræves direkte i medfør af renteloven, og altså ikke i medfør af et godkendt regulativ, ikke er omfattet af kravet om at regulativet skal være godkendt, før det kan anvendes over for forbrugerne.

Nr. 5 og nr. 6 pålægger således vandforsyningen, at der i regulativet skal fastsættes, hvilke kategorier af gebyrer og renter, som vandforsyningen vil kunne opkræve, samt om opkrævningen er i henhold til regulativet eller i henhold til renteloven. Det er ikke et krav, at størrelsen på gebyrerne og rentesatserne fremgår af regulativet. I forhold til renter og gebyrer henvises i øvrigt til vejledningens afsnit 4 herom.

2.1.1.5. Ad. § 4, stk. 1, nr. 7

Nr. 7 er kun relevant hvis der er fastsat vilkår omfattet af nr. 5 eller 6. Efter § 4, stk. 1, nr. 7, skal den almene vandforsyning fastsætte vilkår, der sikrer en tilsvarende forrentning af krav som forbrugere eventuelt måtte have over for den almene vandforsyning.

Såfremt en forsyning i henhold til nr. 5 eller 6 har fastsat forrentning af tilgodehavender hos forbrugerne, skal samme vilkår for forrentning gælde, hvis forbrugerne måtte have tilgodehavender hos forsyningen. Renten skal være den samme både for så vidt angår procentstørrelsen, der opkræves, men også i forhold til, hvornår renten med rette kan opkræves.

Det bemærkes, at opkrævning af takster ved a conto-opkrævning er en udbredt praksis, og ovenstående har ikke til hensigt at påvirke denne praksis. Det er ikke hensigten med de 2024-lovændringen at lade denne praksis være omfattet af bestemmelserne om renter.

Således bør der som udgangspunkt ikke pålægges renter på differencer mellem a conto-beløb og en senere faktisk forbrugsopgørelse. Dermed skal hverken forbruger eller selskab betale den anden part renter for situationer hvor a conto-beløbet enten var højere eller lavere end det faktiske forbrug.

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, nr. 7 er udtryk for, at lovgiver vil skabe parallelitet mellem reglerne i vandforsyningsloven og renteloven.

2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsen

Kravene til almene vandforsyningers indsendelse og anmeldelse af regulativer til kommunalbestyrelsen følger af bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningers regulativer og anlægs- og driftsbidrag § 5.

Når en almen vandforsyning udarbejder et ny regulativ, skal selskabet indsende regulativet til godkendelse hos kommunalbestyrelsen.

Det er ikke et krav, at den almene vandforsyning hvert år skal udarbejde et nyt regulativ, som skal indsendes til godkendelse hos kommunalbestyrelsen. Det er derimod et krav, at når en vandforsyning udarbejder et nyt regulativ, skal det nye regulativ indsendes til kommunalbestyrelsen til godkendelse.

I visse tilfælde kan forsyningen undlade at indsende regulativet til godkendelse, og i stedet anmelde regulativet til kommunalbestyrelsen. Det er kun visse mindre ændringer, der kan anmeldes. En vandforsyning kan f.eks. ikke anmelde et nyt regulativ. Derudover skal en række betingelser være opfyldt. Disse betingelser uddybes nedenfor i afsnit 2.2.1.

En ændring af et regulativ vedrører heller ikke betalingsreglerne i vandforsyningsloven. En ændring af et regulativ kan være f.eks. vandforsyningens adresse- eller navneskift.

En ændring, der vil medføre, at den almene vandforsyning skal indsende regulativet til godkendelse, vil være f.eks. ændring af vilkår for betaling for levering af drikkevand, f.eks. hvis vandforsyningen differentierer takster på baggrund af geografisk placering. En sådan ændring vil derfor forstås som et nyt regulativ i bekendtgørelsens forstand.

En vandforsyning kan i alle tilfælde vælge at indsende et regulativ til godkendelse, selvom anmeldelsesbetingelserne er opfyldt.

Almene vandforsyninger skal indsende regulativer til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, medmindre der er indgået aftale i henhold til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 3. En sådan aftale kan være relevant for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner. I sådanne tilfælde kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender regulativer eller modtager anmeldelse på vegne af de øvrige kommuner.

2.2.1. Indsendelse til kommunalbestyrelsens tilsyn (anmeldelse)

En almen vandforsyning kan anmelde en ændring af et tidligere godkendt regulativ eller en ændring af en tidligere anmeldt ændring af et regulativ til kommunalbestyrelsen, forudsat at ændringen ikke vedrører overholdelsen af et af følgende punkter:

- 1) overholdelse af minimumskravene til et regulativ som fastsat i bekendtgørelsens § 4, som gennemgået i afsnit 2.1.1.,
- 2) overholdelse af betalingsreglerne i vandforsyningsloven, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 3, eller
- 3) overholdelse af miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 2.

Muligheden for at anmelde ændringer fremgår af § 5, stk. 2 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningers regulativer og anlægs- og driftsbidrag.

En vandforsyning kan altså anmelde en ændring af et regulativ, hvis ændringen alene vedrører vilkår relateret til f.eks. afgiftsregler, renteloven eller markedsføringsloven.

Når en vandforsyning anmelder en ændring af et gældende regulativ til kommunalbestyrelsen, skal vandforsyningen samtidigt indsende de oplysninger, der er nævnt i bekendtgørelsens bilag 3, punkt A. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 4. Indholdet af bilag 3, punkt A lyder som følger:

Bilag 3. Almene vandforsyningers oplysningspligter i forbindelse med anmeldelse af ændringer i regulativer, jf. § 5, stk. 4, samt anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 10, stk. 2.

A. Oplysninger, der skal indsendes i henhold til § 5, stk. 4, om anmeldelse af ændringer i regulativer:

- 1) *Sidst godkendte regulativ med eventuelle efterfølgende anmeldte ændringer, samt oplysninger om den seneste godkendelsesdato og eventuel seneste anmeldelsesdato.*
- 2) *Separat markering af de ændringer, som set i forhold til gældende regulativ, jf. nr. 1, er omfattet af anmeldelsen.*

Tekstboks 2: Oplysningspligter i forbindelse med anmeldelse

2.2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsens godkendelse

Når en almen vandforsyning udarbejder et nyt regulativ hvori der fastsættes nye vilkår om bl.a. størrelser på takster og bidrag eller hvis forsyningen foretager større ændringer i et nugældende regulativ, skal regulativet indsendes til kommunalbestyrelsens godkendelse. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 1.

En almen vandforsyning skal også sende et regulativ til godkendelse hos kommunalbestyrelsen i tilfælde af, at

- Der er foretaget ændringer, der vedrører kravene i bekendtgørelsens § 4 (se afsnit 2.1.)

- Anmeldelsesbetingelserne ikke er opfyldt (se afsnit 2.2.1.)

Foruden tilfælde som ovenfor kan vandforsyningen også vælge at indsende regulativet til godkendelse, selvom vandforsyningen kun har foretaget mindre ændringer og dermed opfylder betingelserne for anmeldelse.

Vandforsyningen skal indsende de oplysninger, der er nævnt i bekendtgørelsens bilag 1 samtidig med, at vandforsyningen indsender regulativet til kommunalbestyrelsens godkendelse. Det følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Bilag 1. Almene vandforsynings oplysningspligter i forbindelse med godkendelse af regulativer, jf. § 5, stk. 3.

A. Oplysninger, der skal indsendes i henhold til § 5, stk. 3:

1) I det nye regulativ markeres de dele, der set i forhold til almen vandforsyningens gældende regulativ med efterfølgende ændringer, er ændringer, herunder tilføjelser og udeladelser.

2) Separat angivelse af, hvilke vilkår der er fastsat i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 1-7, og stk. 2.

Tekstboks 3: Oplysningskrav i forbindelse med godkendelse

2.3. Kommunalbestyrelsernes opgaver vedrørende regulativer

Kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende regulativer, der er indsendt til godkendelse eller anmeldelse i henhold til bekendtgørelsens kapitel 2, fremgår af kapitel 3 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsynings regulativer og anlægs- og driftsbidrag. Disse opgaver omfatter

- Godkendelse
- Kontrol
- Tilsyn

Opgaverne varierer alt afhængigt af, hvorvidt der er tale om en indsendelse til godkendelse eller anmeldelse. I det følgende gennemgås kommunalbestyrelsens opgaver for henholdsvis indsendelse til anmeldelse og godkendelse.

2.3.1. Kommunalbestyrelsens tilsyn med et anmeldt regulativ

Kommunalbestyrelsen skal altid kontrollere, at anmeldelsesbetingelserne er opfyldt, hvis en almen vandforsyning anmelder en ændring af et eksisterende regulativ.

Anmeldelsesbetingelserne følger af bekendtgørelsens § 5, stk. 2, og pligten til at kontrollere anmeldelsesbetingelserne fremgår af bekendtgørelsens § 8.

Bekendtgørelsens § 8 indebærer, at kommunalbestyrelsen senest fire uger efter modtagelse af en anmeldelse skal kontrollere, at vandforsyningen i den indsendte ændring af regulativet har overholdt følgende betingelser:

- 1) oplysningskravene, som gengivet i tekstboks 2, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4,
- 2) at ændringen ikke vedrører overholdelse af bekendtgørelsens § 4 om krav til indholdet af regulativer,
- 3) at ændringen ikke vedrører overholdelse af miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 2, og

- 4) at ændringen ikke vedrører overholdelse af betalingsregler i vandforsyningsloven og regler fastsat i medfør heraf, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 3.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at kontrollere overholdelse af anmeldelsesbetingelserne senest fire uger efter modtagelse af en ændring af et regulativ. Dette følger af bekendtgørelsens § 8.

Anmeldelsesbetingelserne er opfyldt, såfremt kravene i nr. 1-4 er opfyldt. Kommunalbestyrelsen vil således ikke skulle foretage sig yderligere i forhold til anmeldelsen, hvis kommunen kan konstatere, at anmeldelsesbetingelserne er opfyldt.

Det kan være hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen orienterer den almene vandforsyning om, at tilsynet er gennemført uden bemærkninger. Vandforsyningen kan antage, at anmeldelsen er gennemført, såfremt vandforsyningen ikke modtager en respons fra kommunalbestyrelsen, inden for de i § 8 nævnte fire uger. Kommunalbestyrelsens opgave for så vidt angår anmeldte regulativer består således alene af et tilsyn af, at betingelserne for anmeldelse er opfyldt.

Finder kommunalbestyrelsen, at anmeldelsesbetingelserne ikke er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen give vandforsyningen meddelelse herom. Det forventes dog, at kommunalbestyrelsen indgår i forudgående dialog med selskabet, inden kommunalbestyrelsen giver besked om, at anmeldelsesbetingelserne ikke er opfyldt. Kan anmeldelsesbetingelserne ikke opfyldes, skal vandforsyningen indsende regulativet til godkendelse indenfor en frist sat af kommunalbestyrelsen. Om reglerne for godkendelse af regulativer henvises til afsnit 2.3.2. nedenfor.

2.3.2. Kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer

Kommunalbestyrelsens godkendelse af en almen vandforsynings regulativ sker i henhold til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt.

Kommunalbestyrelsen kan først godkende et indsendt nyt regulativ eller en ændring af et regulativ, når kommunalbestyrelsen har gennemført en legalitetskontrol. Denne kontrol er fastsat i bekendtgørelsens § 7, stk. 1.

Legalitetskontrollen indebærer, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse skal kunne konstatere, at den almene vandforsyning i det indsendte regulativ eller ændring af regulativ har opfyldt følgende:

- 1) Oplysningskrav, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3.
- 2) Minimumskrav til indhold, jf. bekendtgørelsens § 4.
- 3) Miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 2.
- 4) Betalingsregler i vandforsyningsloven og regler fastsat i medfør heraf, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 3.

Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende regulativet eller ændringen af regulativet, hvis ovenstående betingelser ikke er opfyldt. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

I det følgende gennemgås ovenstående betingelserne for godkendelse af et regulativ eller ændring af et regulativ.

Ad. 1) Oplysningskrav i henhold til bilag 1, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3

Oplysningskravet indebærer, at den almene vandforsyning skal fremsende oplysninger i henhold til bekendtgørelsens bilag 1, samtidig med indsendelse af et nyt regulativ eller ændring af et godkendt eller anmeldt regulativ.

Oplysningskravene i henhold til bekendtgørelsens bilag 1 er:

- I det nye regulativ markeres de dele, der set i forhold til den almene forsynings gældende regulativ med følgende ændringer, er ændringer, herunder tilføjelser og udeladelser.
- Separat angivelse af, hvilke vilkår der er fastsat i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 1-7, og stk. 2.

For så vidt angår kravet til, at ændrede dele skal markeres i det nye regulativ, skal det bemærkes, at der ikke er et formkrav til denne markering. Hovedformålet med kravet til markering af ændringer er at lette den administrative byrde og dermed fremskynde kommunens sagsbehandling, samt fremme en dialog mellem kommune og selskab.

Ad. 2) Minimumskrav, jf. bekendtgørelsens § 4

Minimumskravet til regulativets indhold er nærmere beskrevet i vejledningens afsnit 2.1.

Ad. 3) Miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 2

Kommunalbestyrelsen skal påse, at vilkår om forsyningsret og -pligt er fastsat i overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven, som er defineret i bekendtgørelsens § 3, stk. 2. Miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven omfatter § 45, stk. 1, 1. pkt., §§ 49-52 og § 64 i vandforsyningsloven samt regler fastsat i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Reglerne omfatter vilkår om forsyningsområde, om serviceniveau, om afledning ved gravitation m.v.

Ad. 4) Betalingsregler i vandforsyningsloven og regler udstedt i medfør heraf, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 3.

Kommunalbestyrelsen skal bl.a. påse, at vilkår om nødvendige udgifter ved levering af vand, samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne og geografisk differentiering af anlægs- og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningslovens §§ 52 a, 52 b og 53 samt regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende regulativet eller ændringen af regulativet, hvis legalitetskontrollen ikke er overholdt. Dette følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Dette er ikke ensbetydende med, at der nødvendigvis skal gives afslag, såfremt der f.eks. stadig pågår en dialog mellem kommune og selskab.

3. Almene vandforsyningers anlægs- og driftsbidrag

Vandforsyningen fastsætter hvert år størrelsen af anlægs- og driftsbidrag i et takstblad, der gælder for levering af drikkevand i vandforsyningsens forsyningsområde. En almen vandforsyning kan i særlige tilfælde fastsætte takster forskelligt på baggrund af områdets geografiske placering. Dette følger af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt. Differentiering af takster mellem ensartede kategorier af forbrugere forudsætter, at der er saglige og objektive kriterier herfor.

Anlægsbidraget er et engangsbeløb, der betales i forbindelse med, at en ejendom tilsluttes den almene vandforsyning. Anlægsbidrag omfatter et tilslutningsbidrag til hovedanlægget (indvindingsanlæg og hovedledninger), bidrag til forsyningsledninger og bidrag til stikledning.

Driftsbidraget er den løbende betaling for levering af vand. Der betales driftsbidrag for alt leveret vand, dog kan vand til brandslukningsformål under indsats og de lovpligtige afprøvninger af brandhaner være undtaget.

Driftsbidraget omfatter et bidrag pr. m³ vand og ofte tillige et fast årligt bidrag. Driftsbidrag kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har påbegyndt leveringen af vand til ejendommen. Bidragenes størrelse fremgår af vandforsyningsens takstblad. Vandforsyningsloven skal blandt andet sikre tilstrækkelig

og kvalitetsmæssig tilfredsstillende vandforsyning, og at der sker en planmæssig udbygning og drift af vandforsyningen. Disse forhold har også betydning for, hvordan der skal betales for vandet, idet betalingsstrukturen så vidt muligt skal tilskynde forbrugerne til at spare på vandet af hensyn til vandressourcerne.

3.1. Fastsættelse af bidrag

Almene vandforsyninger skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, som vandforsyningen vil opkræve over for forbrugerne. Anlægs- og driftsbidragene skal fastsættes i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Anlægs- og driftsbidragene skal fastsættes mindst én gang om året. Dette følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Almene vandforsyninger skal fastsætte størrelsen på anlægs- og driftsbidrag i overensstemmelse med gældende betalingsregler, herunder hvile i sig selv-princippet. Hvile i sig selv-princippet er fastlagt i vandforsyningslovens § 52 a, og uddybes nedenfor i afsnit xx.

For almene vandforsyninger, der er omfattet af kapitel 3 i vandsektorloven, skal opkrævningsperioden være kalenderåret. Opkrævningsperioden kan således ikke være længere end 12 måneder for fastsatte størrelser på takster og bidrag.

Opkrævningsperioden for fastsatte størrelser på takster og bidrag kan dog være kortere end 12 måneder, da vandforsyningerne kan ændre størrelsen på takster og bidrag inden for opkrævningsperioden, forudsat at kommunalbestyrelsen enten godkender ændringerne eller at ændringerne anmeldes. Størrelserne på takster og bidrag skal fastsættes i overensstemmelse med betalingsreglerne i vandforsyningsloven og vandsektorloven, samt bekendtgørelser udstedt i medfør af disse love. Ydermere skal størrelserne på takster og bidrag være i overensstemmelse med et godkendt regulativ.

3.1.1. Anlægsbidrag

Anlægsbidraget omfatter et bidrag til vandforsyningens hovedanlæg (indvindingsanlæg og hovedledninger), et bidrag til forsyningsledningsnettet og et bidrag til stikledning. Anlægsbidraget fastsættes af vandforsyningen og godkendes af kommunalbestyrelsen. Bidragenes størrelse fremgår af vandforsyningens gældende takstblad.

Af hensyn til gennemsigtighed i priserne bør betegnelsen for anlægsbidrag i vandforsyningens takstblad svare til betegnelsen i vandforsyningens regulativ. Vandforsyningen kan evt. indsætte et andet ord i takstbladet i parentes, hvis vandforsyningen er vant til at bruge dét ord. Formålet er, at der ikke skal være tvivl om, hvad der skal betales.

Selv om det kan virke rimeligt, at nyttilsluttede ejendomme betaler en del af det eksisterende anlæg, bør anlægsbidragene ikke fastsættes så højt, at det bliver vanskeligt at få nye grundejere i forsyningsområdet (med egen boring) til at tilslutte sig, da dette vil kunne forhindre en planmæssig udbygning af forsyningen. Anlægsbidraget behøver ikke at dække en bestemt del af det eksisterende anlæg, men det er en mulighed.

Størrelsen af anlægsbidraget kan fastsættes som en del af den anslåede værdi af vandforsyningsanlægget. Vandforsyninger, der aflægger regnskaber i regnskabsklasse A, kan vælge mellem at værdiansætte anlægget til den oprindelige kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger, eller der kan værdiansættes til dagsværdi. For vandforsyninger, der aflægger regnskaber i regnskabsklasserne B-D, er der et ubetinget krav om afskrivninger på anlægsaktiver med begrænset brugstid.

Afgrænsningen mellem hovedanlæg og forsyningsledninger er ikke altid skarp, da det navnlig i mindre forsyningsområder kan være svært at afgøre, hvor vandforsynings hovedledninger hører op, og forsyningsledningerne ud til ejendommene begynder. I større forsyningsområder vil det overordnede net af hovedforsyningsledninger klart høre til hovedanlægget. Vandforsyningen kan samle forsyningsledningsbidrag og bidrag til hovedanlæg til ét anlægsbidrag, hvis det er hensigtsmæssigt.

Hvis vandforsyningen forsyner eller skal forsyne et område, der endnu ikke er fuldt udbygget, kan det være hensigtsmæssigt at opdele anlægsbidraget på bidrag til hovedanlæg og bidrag til forsyningsledninger. Derved kan der tages højde for, at der skal udlægges forsyningsledninger til nye områder med ejendomme i det åbne land, der endnu ikke er tilsluttet til vandforsyningsanlægget. Bemærk, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om passagebidrag, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 2, så de ejendomme, der vil kunne forsynes fra ledningerne, bidrager til udgifterne. Se afsnit 3.1.4. om passagebidrag.

Anlægsbidrag for ejendoms kategorierne i forsyningsområdet skal fremgå af takstbladet. Anlægsbidrag, som undtagelsesvis ikke fremgår af takstbladet, skal fastsættes individuelt og godkendes af kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde.

Det kan f.eks. være anlægsbidrag fra ejendomme, der ikke har været forudset og derfor ikke har været relevante at fastsætte anlægsbidrag for i takstbladet. Det er med andre ord ikke nok at skrive i takstbladet, at anlægsbidraget fastsættes efter regning.

Der kan endvidere være kategorier af ejendomme med et forbrug, der ikke har været forudset i vandforsyningsområdet, og som det derfor ikke tidligere har været relevant at fastsætte anlægsbidrag for i takstbladet.

Generel forhøjelse af vandforsynings anlægsbidrag for tilslutning af nye ejendomme kan ikke begrunde, at der opkræves supplerende anlægsbidrag fra ejendomme, der tidligere har betalt anlægsbidrag.

3.1.1.1. Supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer

Vandforsyningen kan opkræve supplerende anlægsbidrag i forbindelse med væsentlig nyinvestering i vandforsyningsanlægget. Det supplerende anlægsbidrag betales af alle de tilsluttede ejendomme. Det gælder både for arbejder, der har betydning for alle ejendomme, og arbejder med henblik på at forsyne yderligere ejendomme ved f.eks. udvidelse af forsyningsområdet eller kapaciteten. Det supplerende anlægsbidrag skal fremgå af de godkendte takster og bidrag. Formålet med at opkræve et supplerende anlægsbidrag til hovedanlægget er, at vandforsyningen derved kan betale anlægsudgifter, der væsentligt overstiger den løbende vedligeholdelse af anlægget.

Hvis vandforsyningen ønsker at holde størrelsen på taksterne stabil, kan et alternativ til opkrævning af supplerende anlægsbidrag være, at vandforsyningen henlægger midler til nyinvesteringer eller optager lån til at finansiere investeringen. Dette er i overensstemmelse med vandforsyningslovens hvile i sig selv-princip i § 52 a, såfremt henlæggelserne er til planlagte investeringer.

3.1.1.2. Supplerende anlægsbidrag ved ændret anvendelse m.v.

Ændres forudsætningerne for et fastsat og betalt anlægsbidrag som følge af en senere om- eller tilbygning eller en ændret anvendelse af ejendommen, kan vandforsyningen forlange, at ejeren betaler den forøgelse af anlægsbidraget, der svarer til ændringen.

F.eks. kan vandforsyningen sædvanligvis opkræve supplerende tilslutningsbidrag ved oprettelsen af flere boligenheder på en ejendom, ved ændring af en ejendoms anvendelse, herunder omdannelse fra erhverv

til bolig, samt udvidelse/ændring af bolig- eller erhvervsenheder, navnlig ved etablering af flere vandforbrugende installationer.

I tilfælde hvor ejendommen ombygges, tilbygges eller ændrer anvendelse, påhviler det ejeren at sandsynliggøre, at forudsætningerne for det hidtidigt fastsatte anlægsbidrag ikke ændres. På anfordring skal ejeren meddele vandforsyningen, hvorvidt der etableres nye/flere installationer, herunder håndvaske, badeinstallationer eller lignende.

Der er normalt ikke grundlag for ændring i tidligere betalte anlægsbidrag, når f.eks. lejlighederne i en ejendom ændres til andels- eller ejerlejligheder eller værelser på plejehjem ombygges til plejelejligheder, da dette ikke medfører en væsentlig ændring af vandforbruget.

Anlægsbidrag tilbagebetales ikke i forbindelse med, at forudsætningerne for et fastsat og betalt anlægsbidrag ændres, f.eks. hvis antallet af boligenheder i en ejendom reduceres, eller ejendommen nedlægges.

Hvis det supplerende anlægsbidrag ikke er fastsat i takstbladet, skal det godkendes særskilt i kommunen.

3.1.1.3. Stikledningsbidrag

Stikledningen går fra forsyningsledningen til skellet til den ejendom, der skal forsynes. Stikledningen inkl. eventuel stophane anlægges af og tilhører vandforsyningen.

Stikledningsbidraget betales af ejendommejer ved tilslutning i henhold til takstbladet. Bidraget afspejler de gennemsnitlige omkostninger til at fremføre stikledninger for ejendomme i forsyningsområdet eller evt. i et afgrænset delområde. Differentiering af stikledningsbidrag skal være baseret på objektive og saglige hensyn.

Ledningen fra stikledningen frem til bebyggelsen på ejendommen, dvs. jordledningen, tilhører ejendommens ejer og betales af denne.

3.1.2. Passagebidrag

Der er i visse tilfælde mulighed for at opkræve bidrag fra ejendomme, der ikke ønsker at tilslutte sig en vandforsyningsledning, der føres forbi ejendommen (passagebidrag).

Ved anlæg af en forsyningsledning til en ejendom uden for vandforsyningens naturlige forsyningsområde sker der samtidig en udvidelse af det naturlige forsyningsområde. Det kan derfor virke urimeligt, hvis den enkelte ejendom kommer til at betale hele den nye forsyningsledning, som de øvrige ejendomme i det nu udvidede naturlige forsyningsområde senere kan tilslutte sig mod betaling af et væsentligt lavere anlægsbidrag. Muligheden for at opkræve passagebidrag kan medvirke til en mere rimelig omkostningsfordeling. Pålægget om at betale passagebidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om passagebidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 4.

Passagebidrag omfatter bidrag til etablering af forsyningsledningen, og kan også omfatte stikledning og eventuel stophane frem til ejendommens skel. Passagebidraget kan ikke omfatte bidrag til vandforsyningens hovedanlæg.

Passagebidrag er ikke et fuldt anlægsbidrag, da ejendommen netop ikke bliver tilsluttet. Når der er betalt passagebidrag for en ejendom, og denne senere tilsluttes til det almene vandforsyningsanlæg, skal der dog ikke igen betales anlægsbidrag til de dele af vandforsyningsanlægget, der allerede er betalt for med passagebidraget, dvs. bidrag til forsyningsledning og eventuelt også til stikledning og stophane.

Passagebidrag skal ikke fremgå af takstbladet, men fastsættes individuelt for ejendommene i det pågældende område, når kommunalbestyrelsen har godkendt pålægget.

3.1.3. Driftsbidrag

Driftsbidraget omfatter et bidrag pr. kubikmeter leveret vand og kan tillige omfatte et fast årligt bidrag. Det faste driftsbidrag må ikke erstatte afregning efter forbrug. Hvis vandforsyningen vil opkræve et driftsbidrag pr. afregningsmåler (målerbidrag/målerleje) ud over et fast driftsbidrag, skal det derfor fremgå entydigt af vandforsyningens regulativ.

Driftsbidrag skal fremgå af takstbladet. Det faste bidrag kan eventuelt bestå af flere delelementer/faste driftsbidrag, der tilsammen udgør det driftsbidrag, som skal betales for den enkelte ejendom. Driftsbidraget kan f.eks. bestå af et driftsbidrag for at være tilsluttet forsyningen, et driftsbidrag der afhænger af forbruget eller belastningen af vandforsyningsanlægget og et driftsbidrag for målere opsat af vandforsyningen.

Det faste driftsbidrag kan dække en del af de faste udgifter til administration, drift, vedligeholdelse m.v., der ikke varierer ret meget efter det faktiske forbrug.

Driftsbidrag skal på opkrævningen opføres med særlige poster for hver art af bidrag.

Som minimum skal der afregnes efter målt forbrug på ejendomsniveau. Der kan endvidere afregnes efter målt forbrug i boligenheder i en ejendom, hvis der er truffet beslutning om det efter de regler, der gælder for den pågældende ejendom. Hvis der er truffet beslutning om at overgå til individuel afregning, og betingelserne i øvrigt er opfyldt, har vandforsyningen pligt til at foretage individuel afregning. Vandforsyningen kan ikke gennemtvinge direkte afregning med andre end ejendommens ejer.

Der skal være installeret en afregningsmåler til afregning efter forbrug. En ejendoms egne bilmålere er til brug for den interne afregning med lejere i ejendommen, og kan ikke bruges som grundlag for vandforsyningens direkte afregning med boligenhederne.

De nærmere regler om afregning efter forbrug findes i bekendtgørelsen om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau og i bekendtgørelsen om individuel afregning efter målt vandforbrug.

Det er muligt at opkræve a conto betaling for driftsbidrag, forudsat at der sker en efterregulering. Hvis vandforsyningen fastsætter et skønsmæssigt forbrug f.eks. ved manglende aflæsning til brug for afregning med ejendomme eller boligenheder, hvor der skal afregnes efter målt forbrug, skal der ligeledes ske en efterregulering.

Driftsbidraget kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har påbegyndt leveringen af vand til ejendommen. Det faste driftsbidrag kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har etableret stikledningen, så levering af vand er mulig til ejendommen.

Driftsbidrag skal dække alle vandforsyningens nødvendige udgifter, som ikke dækkes af anlægsbidrag, forsyningsledningsbidrag, stikledningsbidrag eller andre særlige bidrag eller betalinger for vandforsyningens ydelser.

3.1.4. Differentiering af anlægs- og driftsbidrag

Udgangspunktet for fastsættelse af takster er primært et solidaritetsprincip, hvorefter alle betaler den samme kubikmetertakst og samme anlægsbidrag for tilslutning af sammenlignelige ejendomme til anlæget.

Det er i overensstemmelse med vandforsyningslovens formål at varetage følgende hensyn i takstfastsættelsen: Omkostningsdækning, prissætning med tilskyndelsesvirkning (f.eks. tilskyndelse til tilslutning frem for egen forsyning samt tilskyndelse til vandbesparelse), at de forskellige sektorer yder et passende bidrag (en rimelig byrdefordeling), sikring af tilstrækkelig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende forsyning samt sikring af god økonomi og forsyningssikkerhed for vandforsynings forbrugere.

I særlige tilfælde kan vandforsyningen differentiere taksterne inden for forsyningsområdet, når det kan begrundes sagligt og objektivt. Ved fastsættelse af differentierede takster skal vandforsyningen sikre sig, at der hverken ydes indirekte støtte til formål uden for vandforsyningsloven eller opkræves for høje takster fra enkelte ejendomme, som ikke er i overensstemmelse med vandforsyningslovens formål. Differentierede takster kan ikke begrundes i hensyn til bestemte forbruger kategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Differentiering af takster kan f.eks. være begrundet i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser. Der vil f.eks. kunne differentieres på grundlag af, at omkostninger til at forsyne ejendomme varierer efter områdets karakter, herunder om området er tæt eller mindre tæt bebygget. Et særligt tilfælde kan også være, at en stor vandforbrugende virksomhed får nedsat (differentieret) det faste kubikmeterbidrag, hvis det konkret kan begrundes i, at omkostningerne forbundet med forsyningen af denne virksomhed er væsentligt mindre pr. kubikmeter end forsyningen af ejendomme med mindre forbrug.

Særlige tilfælde kan også omfatte tilfælde, hvor fusionerede almene vandforsyninger differentierer taksterne inden for de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Hensigten er, at vandforsyninger skal kunne lægge sig sammen, selv om der hidtil har været store forskelle på investering og vedligeholdelse i de forskellige vandforsyninger. Ved differentieringen kan det sikres, at forbrugere, som inden sammenlægningen løbende har betalt for en forsvarlig og langsigtet investering i velfungerende anlæg, ikke kommer til at betale for manglende investering i forældede anlæg i forsyningsområder, hvor forbrugerne tidligere har betalt lavere takster.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis en almen vandforsyning dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til den almene vandforsynings opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Den almene vandforsyning kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere end forbrugerne i en kommune, som f.eks. ønsker et lavere miljø- eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil også gælde, hvis almene vandforsyninger fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe differentieringens formål kan begrundes sagligt.

3.1.5. Hvile i sig selv-princippet

Forsyningen med vand sker på betingelse af betaling efter godkendte takster.

Vandforsyningslovens økonomiske regulering af almene vandforsyninger er baseret på, at omkostningerne til vandindvinding, distribution, administration m.v., dækkes af betaling fra forbrugerne, og at indtægter og udgifter til vandforsyningen skal balancere over en årrække. Dette kaldes hvile i sig selv-princippet.

Vandforsyningsloven fastsætter hvilke omkostninger der må indregnes i prisen for vand, jf. vandforsyningslovens § 52 a. Vandforsyninger må ikke anvende midler til aktiviteter, der ligger uden for vandforsyningsansvarsområde. Midlerne kan f.eks. ikke anvendes til aktiviteter, der normalt er skattefinansierede. Der må

heller ikke anvendes midler fra vandforsyningen til aktiviteter forbundet med spildevandsforsyning og omvendt. Dette gælder, selv om drikkevands- og spildevandsforsyningen organisatorisk er samlet i ét selskab.

Vandforsyninger må gerne have andre indtægter end fra taksterne. Disse indtægter kan medvirke til at nedsætte taksterne. Det kan dog have skattemæssige konsekvenser for vandforsyninger, der leverer under 200.000 kubikmeter vand om året, og ikke er omfattet af vandsektorloven. Disse vandforsyninger, der som udgangspunkt ikke er skattepligtige, kan blive skattepligtige af samtlige indtægter, hvis de har andre indtægter end fra taksterne. Fra og med indkomståret 2017 er dette ikke længere tilfældet for vandforsyningsaktiviteter i form af produktion af elektricitet eller produktion af varme. Der skal dog betales skat af el- eller varmeproduktionen, men ikke af den øvrige del af vandforsyningsaktiviteter. Der henvises til selskabsskattebogen samt SKAT, hvis der er behov for en nærmere afklaring.

Vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, skal være opmærksomme på reglerne om tilknyttet virksomhed, jf. bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Hvile i sig selv-princippet følger hovedsageligt af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1.

Vandforsyningslovens § 52 a angiver de udgifter, som en almen vandforsyning er berettiget til at indregne i taksterne for vandet.

Hvile i sig selv-princippet rummer følgende to krav til almene vandforsyninger:

- Et krav om udgifters nødvendighed og
- et krav om balance mellem den almene vandforsynings udgifter og indtægter over en årrække på, som udgangspunkt 3-5 år.

Begge krav er beskrevet i de generelle lovbemærkninger om gældende ret i lovforslag L 106 til 2024-lovændringen.

Som nævnt, skal almene vandforsyninger fastsætte størrelsen på anlægs- og driftsbidrag i overensstemmelse med gældende betalingsregler, herunder hvile i sig selv-princippet.

For så vidt angår balancekravet, blev det med 2024-lovændringen fastslået i vandforsyningsloven § 52 a, stk. 2, at almene vandforsyninger skal anvende et såkaldt kontantprincip i forhold til overholdelse af balancekravet i hvile i sig selv-princippet. Forsyningerne kan således efter 1. januar 2025 ikke længere anvende et driftsøkonomisk princip eller andre sammenlignelige principper, når det overfor kommunalbestyrelsen skal påvises, hvorvidt selskabet overholder balancekravet. For så vidt angår balancekravet henvises til afsnit 3.1.7.3., og for så vidt anvendelse af kontantprincippet henvises til afsnit 3.1.7.4.

Der er imidlertid ikke et krav om et egentligt hvile i sig selv-regnskab (som der f.eks. er i forhold til årsregnskaber). I stedet skal selskabet blot påvise, at det ikke ligger inde med ikke-disponeret akkumuleret likviditet længere end en årrække (3-5 år). Oplysningskravene er tilsvarende indrettet, så de indsendte oplysninger kan være med til at underbygge denne opgørelse. Det forventes således, at de oplysninger, som fremgår af forsyningens seneste årsregnskaber, budgetter og evt. investeringsplaner langt hen ad vejen vil kunne danne grundlag for denne balanceopgørelse.

Det bemærkes, at der med disse regler ikke ændres ved afskrivninger som sådan. Fx i forhold til årsregnskaber vil begrebet ikke ændre sig pga. disse regler. Afskrivninger skal blot ikke længere bruges til at opgøre, om en forsyning er i balance set ift. hvile i sig selv-princippet, som nu i højere grad bliver en opgørelse af likviditetsforskydninger.

I forhold til fastsættelsen af taksterne vil afskrivningerne heller ikke længere være noget, der alene kan begrunde en konkret takst, idet den ikke nødvendigvis har en betydning for det efterfølgende års likviditetsforskydninger. Det ændrer dog ikke ved, at de årlige afskrivninger kan være relevante at tage i betragtning, idet de giver et billede af det årlige værditab og dermed også af, hvilke udgifter forsyningen kan forvente i fremtiden. Taksterne skal jf. ændringen til kontantprincippet fremover i højere grad afspejle forsyningens forventning til fremtidige udgifter.

I det følgende uddybes kravet om udgifters nødvendighed og kravet om balance mellem udgifter og indtægter.

3.1.5.1. Balance over en årrække mellem udgifter og opkrævede bidrag

Det følger af hvile i sig selv-princippets krav om balance ("balancekravet"), at en almen vandforsyning skal sikre, at dens indtægter over en årrække ikke overstiger de nødvendige udgifter.

Balancekravet er et krav om, at der er balance mellem indtægter og udgifter over en årrække.

Balancekravet skal medvirke til at sikre tilstrækkelig tidsmæssig sammenhæng mellem hvornår en forbruger betaler for forsyning med drikkevand, og over hvor lange perioder selskabet kan opbygge likviditet, som kan anvendes til at afholde udgifter relateret til forsyning med vand.

Før selskabsudskillelsen i 2010 var de kommunale vand- eller spildevandsforsyninger drevet med samlet overskud i perioder på 3-5 år. De kommunale tilsynsmyndigheder har ikke fundet princippet om en årrække som værende 3-5 år i strid med hvile i sig selv-princippet. I forlængelse heraf vurderes det, at vandforsyningsselskaber og kommunalbestyrelser kan arbejde videre med denne praksis for så vidt angår begrebet "en årrække".

For ikke at begrænse forsyningers økonomiske beslutninger på en uhensigtsmæssig måde, er det dog muligt at akkumulere likviditet, forudsat at der er konkrete planer for fremtidige investeringer. Det kan f.eks. være planer om, at større dele af ledningsnettet eller bygninger skal udskiftes om 10 år.

Formålet med, at forsyninger har mulighed for at spare op løbende, er at undgå store udsving i forbrugernes takster. Omvendt vil det ikke være nødvendigt, at forsyningen opbygger hele den planlagte opsparing, længe før investeringen skal ske. Planlagte investeringer anses for konkrete, når vandforsyningens bestyrelse har truffet beslutning herom.

3.1.5.2. Kontantprincippet

Kontantprincippet er fastsat i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 2. Kontantprincippet har til formål at ensrette og fastslå, hvordan hvile i sig selv-princippet skal forstås, og hvordan overholdelse af balancekravet opgøres. Det er således ikke formålet at skabe indholdsmæssige ændringer i, hvilke udgifter vandforsyningerne lovligt må indregne i takster og bidrag. Vandforsyningen skal ikke lave et særskilt hvile i sig selv-regnskab, men forsyningen skal kunne dokumentere, hvorvidt den ligger inde med likvide midler, der ikke er øremærket ("ikke-disponeret akkumuleret likviditet"), jf. nedenfor.

Ved kontantprincippet gælder følgende:

- Indtægter og udgifter indregnes i opgørelsen, når likviditetsforskydningen sker.
- Det fokuserer på den faktiske strøm af kontanter ind og ud af selskabet over en afgrænset periode.

Ifølge kontantprincippet skal vandforsyningen registrere indtægter og udgifter på det tidspunkt, hvor likviditetsforskydningen sker, i stedet for at periodisere dem over tid gennem afskrivninger. Dette betyder, at investeringsudgifter i forhold til opgørelsen af balance over tid skal medregnes i opgørelsen af balancen i det år, hvor de betales, frem for at blive afskrevet over aktivets levetid. Tilsvarende skal forsyningen indregne låneprovenu som en indtægt, da kontantprincippet fokuserer på den faktiske pengestrøm, i modsætning til det driftsøkonomiske princip, hvor lån ikke påvirker resultatopgørelsen.

Kontantprincippet indebærer, at det er likviditeten, der skal opgøres, når selskabet selv – og derefter kommunalbestyrelsen – skal vurdere, om en forsynings fastsættelse af bidrag og takster for kommende opkrævningsperiode er fastsat i overensstemmelse med hvile i sig selv-princippets balancekrav.

Efter kontantprincippet nedbringer udgifter likviditeten, mens indtægter forøger likviditeten. Ved likviditet forstås den akkumulerede likviditet, forsyningen har til rådighed, som følge af aktiviteten i tidligere perioder indtil opgørelsestidspunktet. Den akkumulerede likviditet er ikke nødvendigvis lig med forsyningens likvide beholdninger. I stedet bør den akkumulerede likviditet på et givent tidspunkt opgøres som likvide beholdninger og værdipapirer tillagt andre omsætningsaktiver fratrasket kortfristet gæld. Balanceposter i vandforsyningens årsregnskab kan anvendes til opgørelse af akkumuleret likviditet.

Vejledning til balanceposter, som normalt ikke vil skulle medtages i opgørelsen af akkumuleret likviditet:

- Varebeholdninger – der på sigt vil blive anvendt i forsyningsinfrastrukturen
- Kortfristet del af langfristet gæld – idet dette vedrører finansiering af anlægsaktiver, som holdes ude af kontantprincippet
- Regnskabsmæssige over-/underdækninger
- Udskudte skatteaktiver eller -passiver

Nedenstående er blot vejledende poster for at anskueliggøre hvordan likviditeten kan opgøres. Der kan forekomme situationer, hvor ikke alle poster er relevante, eller der kunne være andre poster, der skal indregnes.

Tillægges	Fratrækkes
<ul style="list-style-type: none">• Likvide beholdninger• Værdipapirer• Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser• Koncerninterne tilgodehavender• Periodeafgrænsningsposter (aktiv)• Andre tilgodehavender	<ul style="list-style-type: none">• Leverandører af varer og tjenesteydelser• Koncernintern gæld• Periodeafgrænsningsposter (passiv)• Anden gæld

3.1.5.3. Rimelig driftskapital

En rimelig driftskapital er defineret i bekendtgørelsens § 3, nr. 12, og lyder som følger: *”Akkumuleret likviditet, jf. nr. 11, der kan bruges til dækning af nødvendige udgifter i den efterfølgende opkrævningsperiode, og som er passende set i forhold til forsyningens nettoårsomsætning og aktiviteter.”*

En almen vandforsyning må have en rimelig driftskapital.

Hvor meget en forsyning må have stående som rimelig driftskapital vurderes ud fra den årlige omsætning. For at sikre, at forsyninger kan håndtere uforudsete udgifter, kan driftskapitalen fastsættes med henblik på at skabe robusthed i forsyningssikkerheden og stabilitet i takstpriser. Det er vigtigt at tage højde for, at mindre vandselskaber kan være mere sårbare over for uforudsete udgifter. Derfor kan de generelt have anledning til at afsætte en relativt større driftskapital i forhold til deres omsætning, sammenlignet med større forsyninger.

I forhold til ordlyden "passende" i § 3, nr. 12, kan dette ud fra hidtidig praksis som udgangspunkt maksimalt være halvdelen af vandforsyningens årlige nettoomsætning ifølge seneste årsregnskab.

Den fastsatte maksimale "rimelige driftskapital" for en almen vandforsyning vurderes til at kunne udgøre halvdelen af selskabets årlige omsætning. For vandforsyninger, der kun opkræver takster én gang om året, kan dette beløb overstiges, når forsyningen modtager de årlige takster. Det er dog tilladt for en forsyning, at ligge inde med over halvdelen af den årlige omsætning, såfremt det i forbindelse med takstgodkendelsen eller anmeldelsen ikke overskrider dette beløb eller det i øvrigt kan påvises i selskabets budgettering, at pengene udover den tilladte driftskapital, er øremærket til andre nødvendige udgifter.

3.1.5.4. Investeringsplan

Definitionen af en investeringsplan findes i bekendtgørelsens § 3, nr. 13, og lyder som følger: *"En almen vandforsynings oplysninger om konkrete investeringer, der planlægges finansieret med akkumuleret likviditet, jf. nr. 11, og som planlægges afholdt efter udgangen af kommende opkrævningsperiode, herunder oplysninger om indhold, økonomisk omfang og tidspunkt for de planlagte investeringer."*

En vandforsyning skal i forbindelse med den kommunale godkendelse af regulativet, indsende en investeringsplan, såfremt den planlægger, at der efter en kommende opkrævningsperiode er oparbejdet akkumuleret likviditet til brug for senere konkrete planlagte, nødvendige investeringer. Dette følger af bekendtgørelsens bilag 2, punkt E, nr. 2.

Planlagte investeringer anses for konkrete, når vandforsyningens bestyrelse har truffet beslutning herom.

3.1.5.5. Ikke disponeret akkumuleret likviditet

Definitionen af ikke-disponeret akkumuleret likviditet findes i bekendtgørelsens § 3, nr. 14, og lyder som følger: *"En almen vandforsynings forventet akkumuleret likviditet, jf. nr. 11, udover rimelig driftskapital, jf. nr. 12, og udover hvad der er redegjort for i en investeringsplan, jf. nr. 13."*

Ikke-disponeret likviditet forefindes, når en forsyning forventer, at der efter en kommende opkrævningsperiode findes akkumuleret likviditet udover rimelig driftskapital, og udover hvad der er redegjort for i en investeringsplan. Der er med andre ord tale om evt. overdækninger, som ikke af forsyningen er øremærket som rimelig driftskapital eller til senere investeringer.

En forsyningsikke-disponerede akkumulerede likviditet må være stående i maks. 3-5 år for at overholde balancekravet.

3.1.5.6. Opfyldelse af kravet om balance over en årrække

Når en vandforsyning skal vurdere om det er i balance over en årrække, skal dette vurderes ud fra de konkret foreliggende omstændigheder i forsyningen. Herunder f.eks. forhold i budgettet og eventuelle langsigtede investeringsplaner.

Forventer forsyningen, at ikke-disponeret akkumuleret likviditet ved udgangen af den kommende opkrævningsperiode er større end 0, kan forsyningen alene opfylde kravet om balance over en årrække, såfremt forsyningen ikke har haft ikke-disponeret akkumuleret likviditet i en årrække. Dvs. at den ikke-disponerede akkumulerede likviditet skal have været lig med 0 mindst én gang inden for den seneste årrække, hvilket som udgangspunkt er 3-5 år.

3.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsen

Almene vandforsyninger skal indsende størrelsen på takster for de årlige anlægs- og driftsbidrag, der skal gælde i den kommende opkrævningsperiode, til kommunalbestyrelsens godkendelse. Dette følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 2.

Forsyningerne kan i visse tilfælde, i forbindelse med mindre ændringer, undlade at indsende deres takster til kommunalbestyrelsens godkendelse, og i stedet anmelde størrelsen på de kommende fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Dette følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Dette kan illustreres således:

Godkendelse	Anmeldelse
<ul style="list-style-type: none">• Den almene vandforsyning har udarbejdet et nyt regulativ• Regulativet indeholder nye eller ændrede vilkår• Det er tre år siden regulativet har været godkendt• Selskabet vælger at indsende regulativet til godkendelse	<ul style="list-style-type: none">• Regulativet indeholder kun mindre ændringer• Takststørrelserne er uændrede udover som følge af pristalskorrektion• Det er under tre år siden regulativet sidst er blevet godkendt af kommunalbestyrelsen• Betingelserne for anmeldelse er opfyldt

3.2.1. Indsendelse til kommunalbestyrelsens tilsyn (anmeldelse)

Almene vandforsyninger kan anmelde kommende takster for det årlige anlægs- og driftsbidrag, såfremt betingelserne nævnt nedenfor i afsnit 3.2.2. er opfyldt. Vandforsyninger, der ønsker at anmelde kommende takster til kommunalbestyrelsen, skal foretage anmeldelsen senest fire uger inden den kommende opkrævningsperiode, medmindre kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelsens § 9, stk. 3 har givet tilladelse til at indsendelsen sker senere. Indsendelsen skal dog ske inden opkrævningsperioden begynder.

Almene vandforsyninger skal indsende en række oplysninger samtidig med selskabets anmeldelse af kommende takster. Dette fremgår af bekendtgørelsen § 10, stk. 2. De oplysninger, som selskabet skal indsende samtidig med anmeldelsen af de kommende takster fremgår af bekendtgørelsens bilag 3, punkt B. Når en vandforsyning anmelder kommende takster til kommunalbestyrelsen, skal forsyningen i henhold til bekendtgørelsens § 10, stk. 2, samtidigt indsende de oplysninger, der er nævnt i bekendtgørelsens bilag 3, punkt B.

Bilag 3. Almene vandforsynings oplysningspligter i forbindelse med anmeldelse af ændringer i regulativer, jf. § 5, stk. 4, samt anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 10, stk. 2.

B. Oplysninger, der skal indsendes i henhold til § 10, stk. 2, om anmeldelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag:

- 1) *Størrelsen på de anlægs- og driftsbidrag, der er omfattet af anmeldelsen.*
- 2) *Oplysning om hvilket kalenderår eller opkrævningsperiode de anmeldte anlægs- og driftsbidrag skal gælde for.*
- 3) *Oplysning om størrelsen på sidst godkendte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag.*
- 4) *Oplysning om den pristalskorrektur, der er foretaget, jf. § 9, stk. 3, nr. 1.*
- 5) *Oplysning om hvornår kommunalbestyrelsen seneste har godkendt størrelsen på anlægs- og driftsbidrag, jf. § 9, stk. 3, nr. 2.*
- 6) *Oplysning om hvorvidt de seneste godkendte anlægs- og driftsbidrag var fastsat således, jf. § 9, stk. 3, nr. 3, at den almene vandforsyning ved afslutningen af opkrævningsperioden ikke forventede at have en ikke disponeret akkumuleret likviditet, jf. § 3, nr. 14.*
- 7) *Oplysning om at den almene vandforsyning ikke har modtaget en meddelelse fra kommunalbestyrelsen som nævnt i § 9, stk. 3, nr. 4.*
- 8) *8) For selskaber omfattet af vandsektorloven oplysning om, at der ikke er modtaget en meddelelse fra Vandsektortilsynet som nævnt i § 9, stk. 3, nr. 5.*

Tekstboks 4: Oplysningspligt i forbindelse med anmeldelse

Almene vandforsyninger skal indsende anmeldelse til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor drikkevandet leveres, medmindre der er indgået aftale i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 2.

3.2.1.1. Betingelser for anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag

I stedet for at indsende takster og bidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse, kan almene vandforsyninger anmelde taksterne og bidragene, forudsat at anmeldelsesbetingelserne i bekendtgørelsens § 9, stk. 3 er opfyldt.

§ 9, stk. 3.

En almen vandforsyning kan senest fire uger inden kommende opkrævningsperiode, jf. dog stk. 5, sende oplysning til kommunalbestyrelsen om anmeldelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Størrelsen på hvert af de anmeldte bidrag er ikke ændret siden sidste godkendelse eller anmeldelse ud over ændring som følge af eventuel pristalskorrektur, jf. § 3, nr. 5.*
- 2) Anlægs- og driftsbidrag er på anmeldelsestidspunktet godkendt mindst en gang af kommunalbestyrelsen inden for de seneste tre år.*
- 3) Ved seneste godkendelse, jf. nr. 2, havde den almene vandforsyning fastsat de godkendte anlægs- og driftsbidrag således, at den almene vandforsyning ved afslutningen af opkrævningsperioden ikke forventede at have en ikke disponeret akkumuleret likviditet, jf. § 3, nr. 14.*
- 4) Den almene vandforsyning har ikke på anmeldelsestidspunktet modtaget orientering fra kommunalbestyrelsen i henhold til vandforsyningslovens § 65, stk. 1, om at kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der kan rejses spørgsmål om lovligheden af de anlægs- og driftsbidrag, der er anmeldt eller godkendt for igangværende opkrævningsperiode, eller om lovligheden af de anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat for kommende opkrævningsperiode.*
- 5) Den almene vandforsyning, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, har ikke inden den 1. november modtaget orientering fra Vandsektortilsynet i henhold til bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber om afgørelse om fradrag i den økonomiske ramme som følge af overskridelse af rammen i tidligere år eller som følge af afholdelse af udgifter, der ikke lovligt kan afholdes eller bidragsfinansieres af den almen vandforsyning.*

Tekstboks 5: Anmeldelsesbetingelser

Anmeldelsesbetingelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 3, nr. 1, henviser til definitionen i bekendtgørelsens § 3, nr. 5 om pristalskorrektur. Den i definitionen nævnte seneste fastsatte pristalskorrektur findes på Vandsektortilsynets hjemmeside, hvor tilsynets tal for pristalskorrektur offentliggøres en gang årligt.

§ 9, stk. 3, nr. 2 indebærer, at de anmeldte anlægs- og driftsbidrag skal have været godkendt af kommunalbestyrelsen mindst én gang inden for de seneste tre år. Det bemærkes, at dette ikke betyder, at det er det fuldstændig samme beløb, der skal have været godkendt af kommunalbestyrelsen. Det betyder i snarere, at taksten skal have været igennem godkendelsesproceduren i kommunalbestyrelsen mindst én gang inden for de seneste tre år, og at taksten ikke må være ændret mere siden da, end en årlig pristalskorrektur kan have medført.

Begrænsningerne i forhold til anmeldemuligheden er fastsat med henblik på at sikre en passende balance mellem administrativ enkelhed for vandforsyningen og den kommunale myndighed på den ene side og på den anden side en løbende myndighedskontrol af taksterne med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelsen efter monopolreguleringen.

3.2.2. Indsendelse til kommunalbestyrelsens godkendelse

Almene vandforsyninger skal indsende kommende anlægs- og driftsbidrag til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse af de fastsatte størrelser, hvis anmeldelsesbetingelserne i bekendtgørelsens § 9, stk. 3, ikke er opfyldt. Det bemærkes, at den almene vandforsyning også kan vælge at indsende til godkendelse, selvom anmeldelsesbetingelserne er opfyldt.

Den almene vandforsyning skal indsende fastsatte størrelser på takster til kommunalbestyrelsens godkendelse senest seks uger inden kommende opkrævningsperiode, medmindre kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til at indsendelsen sker senere. En sådan tilladelse skal vandforsyningen anmode kommunalbestyrelsen om i henhold til bekendtgørelsens § 9, stk. 5.

Fristen på seks uger er indført med henblik på at skabe forudsigelighed for både selskaberne og kommunerne. Kravet skal sikre, at selskaberne ikke indsender deres takster til godkendelse for tæt på starten af den kommende opkrævningsperiode, da dette kan medføre, at den kommunale sagsbehandling ikke er afsluttet inden den kommende opkrævningsperiode. Det bemærkes, at de seks uger ikke er udtryk for en sagsbehandlingsfrist for kommunalbestyrelsen.

Når en almen vandforsyning indsender kommende takster til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse, skal forsyningen samtidigt indsende de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 2. Dette følger af bekendtgørelsens § 10, stk. 1.

Basisoplysninger om beregningsgrundlag for indsendte anlægs- og driftsbidrag, som fremgår af bilag 2, punkt D, omfatter bl.a. udgifter, der i henhold til særlige hjemler kan indregnes i det variable vandafledningsbidrag.

Det er kun udgifter, der enten er nødvendige for den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet eller der er særligt hjemlet, der kan indgå i de samlede budgetterede udgifter, der skal indsendes oplysning om. Dette følger af bilag 2, punkt D, nr. 1.

Udgifter vedrørende f.eks. tilknyttet virksomhed eller foranstaltninger, hvor der gælder et selvstændigt hvile i sig selv-princip kan således ikke indgå i de samlede budgetterede udgifter, der skal indsendes oplysning om. Dette følger ligeledes af bekendtgørelsens bilag 2, punkt D, nr. 1.

Den almene vandforsyning skal indsende oplysning til kommunalbestyrelsen, såfremt forsyningen forventer ikke disponeret akkumuleret likviditet. Dette følger af bekendtgørelsens bilag 2, punkt E, nr. 3.

Det følger endvidere af bekendtgørelsens bilag 2, punkt F, at forsyningen skal oplyse kommunalbestyrelsen om seneste opkrævningsperiode, hvor den almene vandforsyning ikke har haft ikke disponeret akkumuleret likviditet.

Almene vandforsyninger skal indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag og de i bilaget nævnte oplysninger til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, medmindre der er indgået en aftale i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 2.

3.3. Kommunalbestyrelsernes opgaver vedrørende anlægs- og driftsbidrag

En almen vandforsyning skal mindst en gang om året fastsætte anlægs- og driftsbidrag i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1. Anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 1 skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Dette følger af vandforsyningsloven § 54, stk. 1.

3.3.1. Kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag

Såfremt en almen vandforsyning anmelder fastsatte anlægs- og driftsbidrag for kommende opkrævningsperiode, skal kommunalbestyrelsen kontrollere, at vandforsyningen har overholdt anmeldelsesbetingelserne og oplysningskravene. Dette følger af bekendtgørelsens § 13.

For at anmelde fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal den almene vandforsyning skal således have overholdt følgende:

- 1) Anmeldelsesbetingelser, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, nr. 1-5 og
- 2) Oplysningskrav, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Anmeldelsesbetingelserne som nævnt i nr. 1 er gengivet i denne vejlednings afsnit 3.2.1.1. Enkelte af oplysningskravene er udformet med afsæt i betingelserne for anmeldelsen med henblik på nemt at kunne sandsynliggøre, at betingelserne er overholdt – bl.a. de sidste to af ovenstående oplysningskrav.

Kommunalbestyrelsen har pligt til senest fire uger efter modtagelse af en anmeldelse at gennemføre kontrol af, om de påkrævede oplysninger er indsendt, jf. bekendtgørelsens § 13.

Oplysningskravet som nævnt i nr. 2 indebærer, at kommunalbestyrelsen skal kontrollere, at selskabet har medsendt de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 4, punkt B.

Hvis kommunalbestyrelsen kan konstatere, at anmeldelsesbetingelserne og oplysningskravet er opfyldt behøver kommunalbestyrelsen som udgangspunkt ikke gøre yderligere i forhold til selve anmeldelsen, jf. bekendtgørelsens § 13. Det kan dog være hensigtsmæssigt, hvis kommunalbestyrelsen orienterer forsyningen om, at tilsynet er gennemført.

Anmeldelsesbetingelserne er ikke opfyldt, hvis 1) anmeldelsesbetingelserne, som er gengivet i 3.2.1.1. og 2) oplysningskravet ikke er overholdt. Kommunalbestyrelsen skal i givet fald straks give vandforsyningen orientering herom.

3.3.2. Kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag

Kommunalbestyrelsen skal gennemføre en legalitetskontrol, inden den træffer afgørelse om godkendelse af den almene vandforsynings indsendte størrelser på kommende anlægs- og driftsbidrag.

Legalitetskontrollen indebærer, at kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelsens § 11, stk. 1, skal have konstateret, at den almene vandforsyning har overholdt reglerne vedrørende fastsættelse af anlægs- og bidragsstørrelser, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 1, nr. 1-3 og § 10, stk. 1.

§ 10, stk. 1

En almen vandforsyning skal samtidigt med indsendelsen efter § 9, stk. 2, sende de oplysninger, der fremgår af bilag 2.

§ 11, stk. 1

Kommunalbestyrelsen skal i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, godkende en almen vandforsynings anlægs- og driftsbidrag, såfremt kommunalbestyrelsen har konstateret, at oplysningskravene i § 10, stk. 1, er opfyldt, og at størrelsen på anlægs- og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med

- 1) betalingsregler i vandforsyningsloven, jf. § 3, nr. 3,*
- 2) vilkår om nærmere opgørelse af anlægs- og driftsbidrag i et regulativ, der er godkendt eller anmeldt i henhold til vandforsyningslovens § 55 a, samt*
- 3) regler i stk. 2, og i § 12 i forhold til almene vandforsyninger omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.*

Tekstboks 6 & 7: Minimumskrav i forbindelse med godkendelse af anlægs- og driftsbidrag

Kommunalbestyrelsen skal således vurdere, om den almene vandforsynings indsendte anlægs- og bidragsstørrelser har overholdt følgende betingelser:

For det *første* skal forsyningen indsende de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 2. Dette følger af bekendtgørelsens § 10, stk. 1.

For kommunen indebærer denne betingelse alene en kontrol af, at forsyningen har indsendt de oplysninger, der følger af bekendtgørelsens bilag 2, til kommunalbestyrelsen.

For det *andet* skal forsyningens indsendte anlægs- og driftsbidrag overholde betalingsreglerne i vandforsyningsloven, som det følger af definitionen i bekendtgørelsens § 3, nr. 3.

For kommunen indebærer betingelsen en kontrol af, om den almene vandforsyning har overholdt betalingsreglerne vedrørende anlægs- og driftsbidrag. Det er således bl.a. en kontrol af, om hvile i sig selv-princippet er overholdt. Der henvises til vejledningens afsnit 3.1.7. om indholdet af i hvile i sig selv-princippet og til 3.3.3. om kommunalbestyrelsens opgave vedrørende hvile i sig selv-princippet.

Dette indebærer ikke, at kommunen skal godkende eller føre tilsyn med overholdelsen af reglerne om vejbidrag. Kommunen skal dog påse, at kun nødvendige udgifter indgår som grundlag for fastsatte anlægs- og driftsbidrag for den kommende opkrævningsperiode.

For det *tredje* skal forsyningens indsendte takster og bidrag være fastsat i overensstemmelse med vilkår om nærmere opgørelse af anlægs- og driftsbidrag, som er fastsat i forsyningens godkendte eller anmeldte regulativ.

For kommunen indebærer denne betingelse, at hvis en almen vandforsyning i regulativet har fastsat nærmere vilkår om opgørelse af anlægs- og driftsbidrag, omfatter kommunalbestyrelsens opgave, at overensstemmelsen med de fastsatte vilkår skal kontrolleres, inden kommunalbestyrelsen kan godkende de fastsatte takster. Det kan f.eks. vedrøre nærmere vilkår om geografisk differentierede vandaflædningsbidrag.

For det *fjerde* skal forsyningens indsendte takster og bidrag være i overensstemmelse med reglerne fastsat i bekendtgørelsens § 11, stk. 3, og § 12 i forhold til almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorens kapitel 3.

For kommunen indebærer dette, at kommunalbestyrelsen pr. 1. januar 2025 ikke længere skal påse overholdelse af udmeldte økonomiske rammer ved hver godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, medmindre Vandsektortilsynet har orienteret kommunalbestyrelsen om behov herfor inden 1. november i forhold til takstgodkendelse for opkrævningsperioden fra førstkomende 1. januar, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 3.

Opsummering

Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende en almen vandforsynings indsendte anlægs- og driftsbidrag for den kommende opkrævningsperiode, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at betingelserne gennemgået foroven ikke er overholdt.

Hvis kommunalbestyrelsen derimod finder, at reglerne ovenfor er overholdt, skal kommunalbestyrelsen godkende vandforsyningens indsendte anlægs- og driftsbidrag for den kommende opkrævningsperiode i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan ikke afvise at godkende almene vandforsyningers anlægs- og driftsbidrag, hvis formålet er at tilbageføre tidligere opkrævede midler til selskabets forbrugere. Dette gælder, hvis forsyningen tidligere har afholdt udgifter, som ikke lovligt kunne afholdes, eller hvor forsyningen har indregnet udgifter i prisen, som ikke lovligt kunne indregnes i henhold til vandforsyningslovens § 52 a. Dette følger af drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsens § 12, stk. 6.

Baggrunden for bestemmelsen er, at Vandsektortilsynet har kompetencen til at kontrollere disse udgifter. Hvis både kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet havde kompetencen, kunne vandforsyningen risikere at skulle tilbageføre det samme beløb to gange. Derfor kan kommunalbestyrelsen ikke nægte godkendelse på baggrund af disse udgifter.

3.3.3. Kommunalbestyrelsens opgave vedrørende hvile i sig selv-princippet

Kommunalbestyrelsen skal inden godkendelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag påse, at hvile i sig selv-princippet er overholdt. Dette følger af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, nr. 1 og vandforsyningslovens § 52 a.

Dette betyder, at kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af nødvendighedskravet og kravet om balance over en årrække.

I denne kontrol bør altid indgå en kontrol af, at budgetterede udgifter alene omfatter nødvendige udgifter og udgifter, der indregnes i henhold til særlige hjemler herom. Der er ikke fastsat nærmere regler om, hvordan denne kontrol konkret skal udføres. Tilsvarende er der ikke et krav om, at kommunalbestyrelsen konkret skal vurdere, om alle vandforsyningens forventede udgifter vil være nødvendige udgifter. Det er heller ikke et krav, at kommunalbestyrelsen skal efterprøve nærmere, om samtlige udgifter, der fremgår af det af forsyningens fremsendte materiale, er nødvendige udgifter.

Det vurderes til gengæld at ligge i kravet om den kommunale kontrol af overholdelsen af nødvendighedskravet, at kommunalbestyrelsen skal gøre opmærksom over for forsyningen, såfremt der i forsyningens materiale fremgår udgifter, som kommunalbestyrelsen vurderer tydeligvis ikke er nødvendige udgifter.

Det følger endvidere af kravet om kommunal kontrol, at kommunen skal gå i dialog med vandforsyningen om evt. udgifter i forsyningen, som kommunalbestyrelsen måtte være blevet bekendt med, f.eks. gennem en henvendelse fra en borger, og som kommunalbestyrelsen anser for ikke at være en nødvendig udgift.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at en forventet udgift, der er oplyst af forsyningen, vil være en ikke-nødvendig udgift, vil kommunalbestyrelsen ikke kunne godkende det fastsatte anlægs- eller driftsbidrag, så længe den pågældende udgift indgår i beregningsgrundlaget for bidraget.

I forhold til opfyldelse af kravet om balance over en årrække skal kommunalbestyrelsen vurdere overholdelsen ud fra de konkret foreliggende omstændigheder. Herunder bør det påses, at budgetterede udgifter svarer til budgetterede indtægter, og, hvor dette er relevant, påses, om størrelsen af eventuel rimelig driftskapital og oplysninger fremlagt i en investeringsplan er forenelige med definitionerne af rimelig driftskapital, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 12, og investeringsplan, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 13.

Hvorvidt det vil være relevant for kommunalbestyrelsen at påse størrelsen af en rimelig driftskapital og/eller en investeringsplan afhænger af, om forsyningen har oplyst, at der vil være en akkumuleret likviditet i selskabet som følge af oplysningskrav i bilag 2, punkt E, nr. 1 eller 2.

I situationer, hvor der ikke forventes en akkumuleret likviditet, vil oplysningskrav om rimelig driftskapital og investeringsplan ikke være aktuelt.

Hvis forsyningen forventer, at dens ikke disponeret akkumuleret likviditet, jf. definition heraf i bekendtgørelsens § 3, nr. 14, ved udgangen af den kommende opkrævningsperiode er større end nul, kan selskabet alene opfylde kravet om balance over en årrække, såfremt forsyningen overfor kommunalbestyrelsen kan vise, at den forventede ikke disponeret akkumuleret likviditet har været lig med nul mindst én gang inden for en årrække på som udgangspunkt 3-5 år.

Det følger af bekendtgørelsens bilag 2, punkt E, nr. 3, at hvis den almene vandforsyning forventer at ligge inde med ikke disponeret akkumuleret likviditet, skal forsyningen indsende oplysning herom til kommunalbestyrelsen.

Det følger endvidere af bekendtgørelsens bilag 2, punkt F, at hvis forsyningen efter kommende opkrævningsperiode forventer at have ikke disponeret akkumuleret likviditet, skal selskabet oplyse kommunalbestyrelsen om seneste opkrævningsperiode, hvor den almene vandforsyning ikke har haft ikke disponeret likviditet.

Hvis forsyningen således har indsendt oplysning i henhold til bilag 2, punkt E, nr. 3 og punkt F, bør kommunalbestyrelsen efterse indsendte oplysninger fra tidligere godkendelser med henblik på at vurdere seneste opkrævningsperiode, hvor der i forsyningen ikke har foreligget ikke disponeret akkumuleret likviditet. Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, at der i disse tilfælde kan være anledning til at indhente yderligere oplysninger fra selskabet ud over standardoplysningerne i bilag 2 i forhold til vurderingen af, om balancekravet er opfyldt.

3.4. Midlertidig opkrævning af anlægs- eller driftsbidrag, hvis der afventes godkendelse

Hvis en vandforsyning afventer kommunalbestyrelsens afgørelse om godkendelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag (i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1), og den nye opkrævningsperiode er startet før kommunalbestyrelsens afgørelse foreligger, kan vandforsyningen foreløbigt opkræve enten de takster og bidrag, der var fastsat for foregående opkrævningsperiode, eller de bidrag og takster, som vandforsyningen har indsendt til godkendelse, indtil kommunalbestyrelsen træffer afgørelse. Denne hjemmel til midlertidige opkrævninger uden godkendelse eller anmeldelse fremgår af bekendtgørelsens § 9, stk. 6.

I disse tilfælde skal vandforsyningen i forbindelse med opkrævningen oplyse over for forbrugerne, at opkrævningen er foreløbig. Hvis kommunalbestyrelsen efterfølgende godkender andre takster, end de foreløbigt opkrævede, skal vandforsyningen udligne inden for igangværende eller kommende opkrævningsperiode ved godkendelsestidspunktet.

4. Takstbladets indhold

Det bemærkes, at begrebet "takstblad" ikke formelt anvendes i drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsen. Men siden Energistyrelsen er bekendt med, at mange selskaber i praksis opererer med et takstblad, som de konkrete takster og bidrag fremgår af, anvendes begrebet i nærværende vejledning.

Ejere af ejendomme i vandforsyningens naturlige forsyningsområde har ret til indlæg af vand og forsyning med vand på de vilkår, der er fastsat i regulativet, og mod betaling efter godkendte takster.

En klar udformning af takstbladet, som er i overensstemmelse med regulativet, forhindrer, at der opstår tvivl om, hvorvidt vandforsyningen er berettiget til at opkræve betaling. Det anbefales derfor, at takstbladet henviser til regulativet, og at der i takstbladet anvendes de samme betegnelser for anlægsbidrag, faste og variable driftsbidrag, målerbidrag m.v., som fremgår af det godkendte regulativ. Betegnelsen "målerbidrag" bør f.eks. kun anvendes for det bidrag, der betales til vandforsyningens afregningsmåler, og ikke som betegnelse for den faste del af driftsbidraget, da det kan give anledning til misforståelser.

Taksterne og bidragene opdeles tydeligt i anlægsbidrag og driftsbidrag, samt evt. delelementer inden for disse bidragstyper, samt de gebyrer, renter m.v., som vandforsyningen ifølge regulativet eller lovgivningen kan opkræve.

Ord som "gebyr" og "afgift" bør aldrig anvendes, hvis der reelt er tale om anlægs- og driftsbidrag.

Skatter og afgifter bør opføres særskilt i takstbladet, så forbrugere og andre interessenter kan orientere sig om de faktiske udgifter hertil.

Takstbladet bør så vidt muligt omfatte alle kategorier af ejendomme inden for forsyningsområdet. Eventuel differentiering af anlægs- og driftsbidrag skal fremgå af takstbladet. Eventuelle fordelingsnøgler og situationer, hvor anlægsbidragene, stikledningsbidrag m.v. skal forhandles (og efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen), skal fremgå af takstbladet.

4.1. Gebyrer og morarenter

En almen vandforsyning kan i et regulativ fastsætte vilkår om opkrævning af renter og gebyrer. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Størrelsen på renterne må ikke overstige størrelsen på de renter, der kan opkræves i henhold til rentelovens § 5, stk. 1. Desuden må tidspunktet for hvornår vandforsyningen kan opkræve renter, ikke ligge tidligere end hvad der gælder efter rentelovens § 5.

Størrelsen på rykker- og inkassogebyrer må heller ikke overstige størrelsen på de gebyrer, der kan opkræves i henhold til rentelovens § 9 b. Størrelsen på øvrige gebyrer må ikke overstige de gennemsnitlige, rimelige udgifter, der er direkte forbundet med den konkrete ydelse, gebyret skal dække.

Hvis en almen vandforsyning vil have mulighed for at opkræve renter og gebyrer i medfør af regulativet, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2, skal denne mulighed fremgå af et godkendt regulativ. om minimumskrav til regulativer. I denne forbindelse henvises til bekendtgørelsens § 20, stk. 2, om udskydelse af anvendelsestidspunkt i forhold til § 4, stk. 1, nr. 3, 4, 6 og 7 til 1. januar 2027.

Det bemærkes, som nævnt ovenfor, at reglerne for renter og gebyrer ikke bør finde anvendelse i forbindelse med a conto opkrævninger. Der henvises i øvrigt til afsnit

I vandforsyningens regulativ fastsættes, hvornår vandforsyningen er berettiget til at opkræve rykkergebyr, inkassogebyr, morarenter m.v., mens størrelsen af gebyrerne anføres i takstbladet.

Driftsbidrag omfatter betaling for ydelser, som er nødvendige for at få leveret vand fra forsyningen. Det gælder f.eks. omkostninger til administration og måleradministration, som derfor ikke bør kaldes "gebyr". *Gebyrer*, som ligger ud over driftsbidraget, omfatter betaling for ydelser, som ikke er nødvendige for at få leveret vand, men som f.eks. skyldes, at der ikke betales rettidigt, f.eks. rykkergebyr, åbne- og lukkegebyr eller gebyr for manglende aflæsning af måler.

Det frarådes, at vandforsyninger bruger betegnelsen "gebyr" for betalinger, der udgør en del af driftsbidraget. Efter vandforsyningsloven skal kommunalbestyrelsen kun godkende anlægs- og driftsbidrag. Hvis der er tvivl om, hvorvidt et "gebyr" er et driftsbidrag, må vandforsyningen redegøre for, hvad gebyret dækker.

Vandforsyninger skal have et lovligt grundlag for at kunne opkræves et gebyr hos en forbruger. Det kan enten fremgå af lovgivningen (renteloven) eller af leveringsbetingelserne (vandforsyningens regulativ). Nogle gebyrer er bestemt i loven, som eksempelvis rykkergebyrer, der ifølge renteloven maksimalt må være 100 kr. og sendes tre gange.

Herudover må et gebyr ifølge Forbrugerombudsmanden ikke være urimeligt højt i forhold til den ydelse, som gebyret dækker over. Som eksempel nævner Forbrugerombudsmanden, at størrelsen på et betalingsgebyr skal svare til de rimelige omkostninger, der er forbundet med at modtage betalingen. Det skal være beskrevet i aftalevilkårene, i hvilke situationer og efter hvilke kriterier virksomheden kan ændre eller indføre gebyrer.

Renteloven giver ret til at opkræve renter ved forsinket betaling (morarente). Den gældende rentesats for morarenter kan findes på Nationalbankens hjemmeside, hvortil der kan henvises fra takstbladet. Morarenten er den rente en fordringshaver (vandforsyningen) må opkræve fra en skyldner ved forsinket betaling. Morarenten beregnes som Nationalbankens officielle udlånsrente med et tillæg på 8 pct. Den gældende morarente kan desuden findes på en række hjemmesider, f.eks. www.danskeinkasso.dk.

Vandforsyningslovens § 52 a angiver de udgifter, som en almen vandforsyning er berettiget til at indregne i taksterne for vandet.

Udgifterne omfatter

- 1) indvinding og distribution af vand,
- 2) lønninger og andre driftsudgifter,
- 3) administration,
- 4) bidrag til dækning af udgifter til Vandsektortilsynet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisation og økonomiske forhold,
- 5) investeringer,
- 6) forrentning af fremmedkapital,
- 7) rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,
- 8) kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
- 9) dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
- 10) dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,

- 11) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under en forening oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21 og regler udstedt i medfør heraf, som kan yde støtte til projekter, der har til formål at forbedre vandsektorens effektivitet og kvalitet, og
- 12) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.

4.2. Afgifter og moms

Den statslige afgift er fastsat efter lov om afgift af ledningsført vand og skal derfor ikke godkendes af kommunalbestyrelsen. Det anbefales af hensyn til gennemsigtigheden af priserne, at den statslige afgift på vand, der er kendt på godkendelsestidspunktet, oplyses i takstbladet.

Bidrag til drikkevandsbeskyttelse, som ved ændring af lov om afgift af ledningsført vand er indført i lovens § 3, stk. 3, har til formål at finansiere Miljø- og Fødevareministeriets og kommunernes opgaver i forbindelse med beskyttelse af grundvandet, herunder kortlægning og udpegning af områder med drikkevandsinteresser, indvindingsoplande og områder, som er særligt følsomme over for forurening, samt indsatsplanlægning. Efter den gældende lov betales der ikke længere bidrag til drikkevandsbeskyttelse efter 2020. Det er dog forudsat, at der i 2020 skal tages politisk stilling til, hvorvidt opgaven med grundvandskortlægning og indsatsplanlægning skal videreføres.

Spørgsmål om statslige afgifter på vand henvises til SKAT, som har udgivet en juridisk vejledning på deres hjemmeside: E. A. 7.5. Ledningsført vand.

Afgiftssatser	2017	2018-20
Vandafgift	5,86 kr./m ³	6,18 kr./m ³
Bidrag til drikkevandsbeskyttelse	0,39 kr./m ³	0,19 kr./m ³

4.2.1. Moms

Efter momsloven opkræves moms af ydelser og varer. Det gælder også vandforsyningens anlægsbidrag og driftsbidrag.

Nogle gebyrer er momspligtige, mens andre ikke er det, jf. momsloven. Skatteministeriet har udtalt sig om 6 forskellige gebyrer i udtalelse nr. 9353 af 2. juli 2004 (Retsinformation.dk):

- Rykkerskrivelser (momsfri)
- Inkassomeddelelser (momsfri)
- Personligt fremmøde hos debitor ved forsyningsvirksomhedens egen opkræver (inkassobesøg) (momsfri)
- Lukkebesøg, hvor forsyningsvirksomheden igen søger beløbet inddrevet (momsfri)
- Åbnebesøg, hvor forsyningsvirksomheden igen åbner (momspligt)
- Indgåelse af betalingsaftaler i forlængelse af den misligholdte fordring (momsfri)

Det fremgår af udtalelsen, at punkt 1-4 falder uden for momslovens anvendelsesområde, at punkt 5 er momspligtigt, mens punkt 6 er omfattet af momsloven som momsfrit efter lovens § 13, stk. 1, nr. 11. Spørgsmål om moms henvises til SKAT.

5. Kommunalbestyrelsens oplysningspåbud

Det fremgår af § 14 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag, at kommunalbestyrelsen i visse tilfælde kan påbyde en almen vandforsyning, en almen forsyningskoncernforbundne selskaber eller andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning, at tilvejebringe og indsende specificerede oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsen i forhold til kommunalbestyrelsens varetagelse af de i § 14 nævnte opgaver.

6. Kommunalbestyrelsens meddelelser til Vandsektortilsynet

Kommunalbestyrelsen skal i visse tilfælde sende meddelelse til Vandsektortilsynet. Dette fremgår af § 15 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag. Bestemmelsen omfatter kun afgørelser vedr. almene vandforsyninger omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen skal sende meddelelse til Vandsektortilsynet, såfremt den træffer afgørelse om en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, om afslag på godkendelse i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, og såfremt begrundelsen for afslaget er, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat på baggrund af udgifter, der ikke lovligt kan indregnes efter vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sende meddelelse til Vandsektortilsynet, såfremt kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i anlægs- og driftsbidrag i henhold til vandforsyningsloven.

Kommunalbestyrelsen skal sende meddelelse til Vandsektortilsynet, hvis den træffer afgørelse om at afslå godkendelse af det årlige anlægs- eller driftsbidrag for en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Dette gælder, når afslaget er begrundet med, at bidraget er baseret på udgifter, der ikke lovligt kan indregnes efter vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sende meddelelse til Vandsektortilsynet, såfremt kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der indikerer, at en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i bidrag i henhold til vandforsyningsloven.

Hvis en kommunalbestyrelses afgørelse, som er sendt til Vandsektortilsynet, påklages eller indbringes for domstolene, skal kommunalbestyrelsen orientere Vandsektortilsynet herom. Det samme gælder, hvis klage over eller søgsmål vedrørende en afgørelse tillægges opsættende virkning. Kommunalbestyrelsen skal endvidere orientere Vandsektortilsynet om resultatet af klagesagen eller søgsmålet.

I bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber er der tilsvarende fastlagt en bestemmelse om, at Vandsektortilsynet i visse tilfælde skal sende en meddelelse til konkrete kommunalbestyrelser. Formålet med disse gensidige meddelelser er at styrke samspillet mellem kommunalbestyrelsernes og Vandsektortilsynets opgavevaretagelse i forhold til almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Samtidig skal det sikres, at de to sidestillede myndigheder, så vidt det er relevant, er orienteret om hinandens afgørelser, bl.a. for at sikre at der ikke sker unødigt dobbeltkontrol af konkrete forhold i selskabet.

7. Kommunalbestyrelsens tilsyn

Det fremgår af § 17 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag m.v. at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med almene vandforsyninger bekendtgørelsen i henhold til vandforsyningslovens § 65.

Bekendtgørelsens § 17 indebærer, at kommunalbestyrelserne skal påse, at en almen vandforsyning overholder vandforsyningsloven og de regler, der er fastsat i medfør af loven. Dette indebærer tilsyn med den almene vandforsyning inden for kommunens område overholder følgende:

- 1) Har et godkendt regulativ, jf. bekendtgørelsens § 5.
- 2) Mindst en gang årligt fastsætter størrelsen for anlægs- og driftsbidrag, jf. bekendtgørelsens § 9.
- 3) Kun anvender vilkår omfattet af et godkendt regulativ. Dette kan f.eks. være vilkår vedrørende opkrævning af renter og gebyrer, jf. § 4, stk. 2.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 17, jf. § 5, indebærer, at kommunalbestyrelsen skal påse, at en almen vandforsyning, der leverer drikkevand i kommunen, har et godkendt regulativ. Denne pligt vil som regel anses for at være opfyldt, såfremt kommunalbestyrelsen har godkendt selskabets regulativ, efter denne blev udarbejdet eller ændret.

Bekendtgørelsens § 17 indebærer ikke, at kommunalbestyrelsen af egen drift skal føre løbende tilsyn med, om den almene vandforsyning efter første godkendelse af regulativet eventuelt offentliggør ændringer af et regulativ, der hverken er godkendt eller indsendt til kommunalbestyrelsens tilsyn. Hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med et sådan forhold, indebærer kravet dog, at kommunalbestyrelsen bør kontakte selskabet med henblik på at få afklaret, om der er anledning til fornyet godkendelse.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 17, jf. bekendtgørelsens § 9, indebærer, at kommunalbestyrelsen påser, at den almene vandforsyning årligt anmelder takst- og bidragsstørrelser eller indsender disse til kommunalbestyrelsen til godkendelse. Dette tilsyn kan f.eks. indgå i forbindelse med den årlige drøftelse, der er fastlagt i miljøbeskyttelsesloves § 32 c. Bekendtgørelsens § 17, jf. bekendtgørelsens § 9, indebærer ikke, at kommunalbestyrelsen af egen drift skal føre løbende tilsyn med, om den almene vandforsyning f.eks. ændrer bidragsstørrelsen tidligere end forventet, uden kommunalbestyrelsens godkendelse eller kontrol af anmeldelse.

Desuden indebærer bestemmelsen i bekendtgørelsens § 17 som udgangspunkt en tilsynsopgave, der vil være foranlediget af henvendelser fra tilsluttede forbrugere. Hvis en tilsluttet forbruger retter henvendelse til kommunalbestyrelsen vedrørende f.eks. vandforsyningens opkrævning af et gebyr, vil kommunalbestyrelsen skulle føre tilsyn med, at gebyrtypen er nævnt i selskabets godkendte regulativ, jf. drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsen § 4, stk. 1, og § 6.

8. Vandbranchens vejledninger om regulativer

Det fremgår af § 16 i bekendtgørelse om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag, at vandbranchens organisationer skal indsende egne standardiserede vejledninger om regulativer til Beredskabsstyrelsen, Energistyrelsen samt Miljø- og Ligestillingsministeriet.

Indsendelsen skal ske senest otte uger før udstedelsen.

Indsendelse af standardiserede vejledninger i henhold til bekendtgørelsens § 16 indebærer, at de nævnte myndigheder vil have lejlighed til at vurdere den indsendte vejledning i henhold til myndighedernes ulovbestemte tilsynspligt i forhold til overensstemmelse med de regelområder, som hhv. Beredskabsstyrelsen, Energistyrelsen og Miljø- og Ligestillingsministeriet hver især har ressortansvar for. Det vil sige, at Energistyrelsen vil skulle vurdere den indsendte vejledning i forhold til overensstemmelse med vandforsyningsloven og vandsektorloven samt bekendtgørelser fastsat i medfør af de to love.

9. Klageregler

Almene vandforsyningsers adgang til at påklage kommunalbestyrelsesafgørelser til Energiklagenævnet fremgår af vandforsyningslovens § 80 b.

Det er en forudsætning for denne klageadgang, at afgørelsen er af en sådan type som er oplistet i vandforsyningslovens § 80 b. Endvidere fremgår det af vandforsyningslovens § 80 c, at klima-, energi- og forsyningsministeren har mulighed for at afskære nogle af klagemulighederne.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 18, at klima-, energi- og forsyningsministeren har afskåret klageadgang i forhold til følgende afgørelsestyper:

- 1) Ifølge § 18, stk. 1, er klageadgangen afskåret i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om oplysningspåbud for så vidt angår oplysninger om anlægs- og driftsbidrag, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 1 og 4 og § 14, stk. 2
- 2) Ifølge § 18, stk. 2, er klageadgangen afskåret i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om oplysninger om regulativer og ændringer kan ikke påklages til Miljø- og Fødevarer-nævnet, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 14, stk. 2,
- 3) Ifølge § 18, stk. 3, er klageadgangen afskåret i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser efter vandforsyningslovens § 53, stk. 2 og 4, om hhv. forhøjelse af bidrag for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1 og om grundejeres eventuelle gebyr i forbindelse med etablering af en forsyningsledning.

Sammenfattende er det følgende afgørelser på vandforsyningslovens område, som vandforsyninger har adgang til at påklage til Energiklagenævnet, jf. vandforsyningslovens § 80 b, idet disse ikke er afskåret fra klageadgang, jf. bekendtgørelsens § 18:

- 1) Kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af størrelsen af takster for årligt variabelt vandafledningsbidrag, jf. vandforsyningslovens § 54, stk. 1,
- 2) Kommunalbestyrelsens afgørelser om pålægning af bidrag ved etablering af forsyningsledning, jf. vandforsyningslovens § 53 stk. 5
- 3) Kommunalbestyrelsens om påbud, jf. vandforsyningslovens § 55 b.

Ovennævnte klageadgange følger således af vandforsyningslovens § 80 b. Som nævnt i § 80 b, er det alene den almene vandforsyning, der er adressat for kommunalbestyrelsens afgørelser, der har klageadgang. Det vil sige, at f.eks. andre almene vandforsyninger eller tilsluttede grundejere (forbrugere) ikke har klageadgang efter disse klageregler.

Tilsluttede grundejere kan eventuelt have klageadgang til Forbrugerklagenævnet efter reglerne i Forbrugerklageloven.

10. Straffebestemmelser

Der er fastlagt strafansvar i vandforsyningslovens § 84 og i bekendtgørelsens § 19.

Strafansvaret i vandforsyningsloven pålægges såfremt en almen vandforsyning overtræder følgende:

- 1) Almene vandforsyninger må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner, jf. § 14 a, stk. 2
- 2) Grundvand og overfladevand må ikke indvindes uden tilladelse, jf. § 18, stk. 1
- 3) Bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden må ikke ske uden tilladelse, jf. § 26, stk. 1
- 4) Ved væsentlig ændring af formålet med vandindvinding skal spørgsmålet om fortsat vandindvinding for kommunalbestyrelsen, jf. § 33, stk. 1
- 5) Vandindlæg skal udføres og benyttes på en sådan måde, at der ikke opstår fare for forurening af vandet. Ejendommens ejer skal sørge for, at vandindlægget holdes ved lige, jf. § 50, stk. 1 og 2
- 6) Vand fra en almen vandforsyning må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af den almene vandforsyning, jf. § 51, stk. 1
- 7) Offentliggørelse af oplysninger om drikkevandskvalitet, vandforsyning, forbrugerrådgivning m.v., jf. § 52 c, stk. 1
- 8) En almen vandforsynings pligt til at udarbejde et regulativ, jf. § 55 a, stk. 1
- 9) Såfremt udnyttelsen af en tilladelse forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb. Hvis tilladelsen er påklaget før klagefristens udløb, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, før Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse foreligger, jf. dog stk. 4 og 5.

Strafansvaret i bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningers regulativer og anlægs- og driftsbidrag pålægges ved manglende overholdelse af reglerne i § 5, stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1 samt den, der undlader at efterkomme påbud efter § 14.

Bestemmelserne, som almene vandforsyninger kan blive pålagt et strafansvar ved overtrædelse af, omhandler bl.a. følgende:

- 1) Pligten til at indsende regulativer, herunder ændringer af godkendte eller anmeldte regulativer til kommunalbestyrelsens godkendelse, og reglerne herom i bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 3.
- 2) Fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag og reglerne herom i bekendtgørelsens § 9, stk. 1 og 2.
- 3) Indsendelse af oplysninger i forbindelse med fastsættelse af takster efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1.
- 4) Undladelse af at efterkomme påbud meddelt i henhold til bekendtgørelsens § 14.

Ad 1. Bekendtgørelsens straffebestemmelser omfatter overtrædelse af bekendtgørelsens § 5, stk. 1 om almene vandforsyningsselskaber pligt til at indsende regulativer, herunder ændringer af godkendte eller anmeldte regulativer til kommunalbestyrelsens godkendelse, medmindre der er sket anmeldelse.

Ad 2. Straffebestemmelsen i bekendtgørelsen omfatter endvidere overtrædelse af bekendtgørelsens § 9, stk. 1 og 2 om almene vandforsyningers pligt til årligt at fastsætte størrelsen på taksterne for anlægs- og driftsbidrag, samt pligt til inden opkrævningsperiodens begyndelse at indsende de fastsatte takster til kommunalbestyrelsen til godkendelse.

Ad 3 og 4. Straffebestemmelserne i bekendtgørelsen omfatter ydermere overtrædelse af nogle af bekendtgørelsens genelle oplysningskrav og manglende opfyldelse af kommunalbestyrelsens oplysningspåbud, f.eks. overtrædelse af bekendtgørelsens § 5, stk. 3, og bekendtgørelsens § 10, stk. 1, samt undladelse af at efterkomme påbud udstedt efter bekendtgørelsens § 14.

Anvendelse af straffebestemmelserne i vandforsyningsloven og i drikkevandstakstkontrolbekendtgørelsen skal anvendes i overensstemmelse med almindelige håndhævelsesprincipper. Hvis f.eks. en almen vandforsyning ikke har opfyldt oplysningskravet, kan kommunalbestyrelsen indskærpe, at oplysningskravet skal opfyldes, ligesom kommunalbestyrelsen vil kunne give afslag på godkendelse på grund af manglende indsendelse af påkrævede oplysninger. Hvis f.eks. indskærpelse eller afslag på godkendelse medfører at den almen vandforsyning indsender de påkrævede oplysninger, vil en midlertidig overtrædelse efter omstændighederne kunne vurderes som værende af underordnet betydning, og i givet fald vil kommunalbestyrelsen ikke have pligt til at indgive politianmeldelse.

11. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Bekendtgørelsen om anmeldelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer og anlægs- og driftsbidrag trådte i kraft 1. januar 2015.

§ 4, stk. 1, nr. 3, 4, 6 og 7 træder i kraft 1. januar 2027.

I 2024-lovændringen fremgår det af lovens § 7, stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på regulativer og anlægs- og driftsbidrag, der er godkendt af eller indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2025. Der følger endvidere af bestemmelsen, at de hidtil gældende regler finder anvendelse for sådanne regulativer og anlægs- og driftsbidrag vandaflædningsbidrag.

Bestemmelsen betyder således, at hvis en anmodning om godkendelse af regulativer eller anlægs- og driftsbidrag er modtaget efter 1. januar 2025, skal afgørelsen træffes efter de nye regler om godkendelse og anmeldelse af regulativer og anlægs- og driftsbidrag i vandforsyningsloven og den tilhørende bekendtgørelse for drikkevand.

Er en anmodning om godkendelse af regulativer eller anlægs- og driftsbidrag modtaget inden den 1. januar 2025, skal afgørelsen – uanset om denne træffes efter den 1. januar 2025 – således træffes efter de hidtil gældende regler.